

Copertă: Dospinescu Miruna

LYCEUM

Revista elevilor de liceu din Colegiul Național
„Gheorghe Lazăr” Sibiu

Nr. 2.2.

Editia Aprilie 2023, Sibiu

Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu

Str. Gheorghe Lazăr Nr. 1 – 3

Sibiu 550165

Tel: (+40) 269 215 352

cnglazar@gmail.com

www.cngl.eu

REFERENȚI

prof. dr. Gabriel Octavian Negrea – director

prof. Gabriela Săndulescu – director adjunct

prof. Săcelean Daniela

PROFESORI COORDONATORI:

Prof. Bedreagă Ana Maria

Prof. Preda Georgeta

REDAȚIE, TEHNOREDACȚIE și ARANJARE GRAFICĂ

Dachin Andra

Dospinescu Miruna

Iacob Diana

Radu Andra

Timofte Ana

din clasa a X-a I

lyceum.cnglsibiu@gmail.com

Instagram: lyceum.cngl

Mulțumiri

Elevilor:

Bratu Fabian – clasa a IX-a I
Brot Ștefania – clasa a IX-a I
Darian Dobrotă – clasa a IX-a I
Loloiu Maia – clasa a IX-a E
Mărginean Mădălina-Ioana – clasa a IX-a I
Muntianu Ada – clasa a IX-a F
Săvoiu Adina – clasa a IX-a I
Tămaș Rianna – clasa a IX-a F
Bischin Daniel – clasa a X-a I
Dachin Andra – clasa a X-a I
Dospinescu Miruna – clasa a X-a I
Denisov Anda – clasa a X-a D
Iacob Diana – clasa a X-a I
Niță Delia – clasa a X-a A
Penteleiciuc Maria – clasa a X-a I
Popuțoaia Alexandru – clasa a X-a A
Radu Andra Anița – clasa a X-a I
Timofte Ana – clasa a X-a I
Cazacu Maria – clasa a XI-a A
Nan Iris – clasa a XI-a E
Penteleiciuc Iuliana – clasa a XI-a I
Palcu Teodora – clasa a XI-a E
Pop Sebastian – clasa a XI-a E
Sasu Gabriela – clasa a XI-a F
Vîrlescu Diana – clasa a XI-a I

Profesorilor coordonatori:

Prof. Bedreagă Ana Maria

Prof. Preda Georgeta

Responsabilei CDI,
doamnei bibliotecare Rusu Marinela

Vă mulțumim tuturor pentru implicarea și devoțiunea de care ați dat dovadă și în acest an! Ne bucurăm că ați fost așa de entuziasmați să ne trimiteți materiale și că ați dat dovadă de atâta creativitate.

Dorim, de asemenea, să mulțumim conducerii școlii, profesorilor și nu în ultimul rând, doamnei bibliotecare, care ne-au oferit susținere.

Sperăm ca acest proiect să ne reprezinte școala cât mai bine!

**COLECTIVUL REVISTEI
LYCEUM**

**REDAȚIE,
TEHNOREDACTARE și
ARANJARE GRAFICĂ**

Dachin Andra

Dospinescu Miruna

Iacob Diana

Radu Andra

Timofte Ana

ISSN 2821 – 5877

ISSN-L 2821 – 5877

de scos- coperta

Cuprins

Tradiții românești.....	3
Libertatea.....	6
Teatru scurt – Jocurile Olimpice în Grecia Antică.....	7
Moarte.....	14
Feel lonely not alone.....	14
Dacă.....	16
Inutil.....	16
Late night.....	17
Schiuri vs. Snowboard.....	18
Despre albine.....	19
DIY bag.....	22
Are you afraid of the dark?.....	28
Omul în fața întunericului.....	31
Dallas murder case.....	34
Ploaie de stele. Cât de departe ar putea fi luna?.....	36
Proiect Erasmus – Paris.....	38
Întâlnire cu scriitori.....	44
Apusuri de vară-seara.....	46
Marea Universului.....	46
Ninsori de timp.....	47
Îmbrățișare toamnă.....	47
Sucul beatitudinii.....	48
Le soleil en éclipse.....	49
Temporal asphyxiation.....	50
m-am sărutat cu iubirea azi-noapte.....	51
Foi albe.....	58
Neliniște.....	58
Călătoria Virtuală.....	59
Homo Virtualis.....	61
Migrația Virtuală.....	62

Scrisoare.....	64
From the summer of red hair.....	65
Colecționez speranțe goale ca să fac parfum.....	66
O colecție a iubirii - portocale stoarse și coji de clementine.....	68
Rezultatele liceenilor la olimpiade și concursuri școlare.....	74

Tradiții românești – dansurile populare

- Bischin Daniel, clasa a X-a I -

Elementele culturale și istorice individualizează un popor prin autenticitate, frumusețe, splendoare. România nu se abate de la această idee, iar un element inedit prin care se remarcă sunt dansurile tradiționale.

Dansurile populare sunt o comoară a neamului românesc ce se cultivă din generație în generație, exprimând specificul fiecărei regiuni a țării. Au o bogăție a mișcărilor: de la dansuri cu mișcări line și simple, la cele cu ritm alert, ce necesită agerime și virtuozitate. Acestea sunt însoțite numai de muzica instrumentală și, în funcție de zonă, sunt presărate cu strigături, pocnete din degete, bătăi din palme, pași bătuți, chiuituri etc.

Deși vorbim despre dansurile populare la general, de la regiune la regiune ele se individualizează prin tehnici și pași de dans diferite. Spre exemplu, dansurile moldovenești și oltenești se execută în deplasări rapide și spații bruște de direcție, cu pași încrucișați, bătăi și sincope, fluturări de picioare și pinteni, iar dansurile muntenești se desfășoară cel mai frecvent în cerc și semicerc. Un element interesant al acestora din urmă sunt strigăturile, care au rolul de a conduce dansul prin anunțarea figurilor.

Printre dansurile populare cele mai cunoscute se numără hora, alunelul, brașoveanca, brăul, ciuleandra și sârba.

În adaos la dansurile populare prezentate anterior se remarcă un alt dans inedit românesc practicat de Rusalii, anume Călușul. Călușarii reprezintă participanții la acest dans, prezent în timpurile vechi atât în Moldova, Oltenia cât și în Transilvania. Acest obicei face parte din patrimoniul UNESCO.

Dospinescu Miruna, clasa a X-a I

FESTIVALUL PORTULUI POPULAR românesc

@dandeliontears_

Penteleiciuc Iuliana-Sinziana, clasa a XI-a I

Centrul National de Informati
DUAL
Sibiu **PC**

Festivalul de
datini și obiceiuri

*Libertatea nu constă în faptul că oamenii pot face tot ce doresc,
ci în faptul că ei nu trebuie să facă ce nu doresc.*

- Jean-Jacques Rousseau -

Libertatea

**Răspunsuri anonime ale
elevilor la întrebarea „Ce
înseamnă pentru voi
libertatea?”**

- ❖ dreptul la liberă exprimare
- ❖ control asupra propriei persoane
- ❖ prietenie
- ❖ egalitate de șanse

TEATRU SCURT

-JOCURILE OLIMPICE ÎN GRECIA ANTICĂ-

Scenariu realizat de:

**Mădălina-Ioana Mărginean, Adina Săvoiu, Fabian-Ioan Bratu-Sonea,
clasa a IX-a F**

Personaje:

- ❖ Temistocle - regele Atenei
- ❖ Solon - arhonte, om de stat atenian, legislator și poet
- ❖ Teagene - secretarul regelui
- ❖ Miltiades - antrenorul
- ❖ Epigenes - atlet
- ❖ Nestor - participant la întrecerea de care
- ❖ Homer - muzicianul curții
- ❖ Pausanias – naratorul

NARATORUL: Suntem în Grecia, în secolul al V-lea. Invaziile persane distrug orașele state grecești. În 490 î.Hr., atenienii, în frunte cu soldatul-om de stat Miltiades, au învins prima invazie a Persiceii în Bătălia de la Maraton. Zece ani mai târziu, atenienii și aliații lor, sub conducerea lui Temistocle, zdrobesc armata persană în bătălia de la Salamis.

Începe o perioadă de reconstrucție, de dezvoltare economică și culturală. Orașul-stat Atena, principalul oraș din Grecia antică, organizează Jocurile Olimpice.

Scena I

NARATORUL: Regele îl așteaptă pe arhontele basileu, Solon, să îi dea raportul privind pregătirile pentru Jocurile Olimpice.

Teagene: Stăpâne, arhonte Solon este la porțile palatului!

Temistocle: Să intre!

Solon: Mărite Rege, mă închin Domnului-Tale.

Temistocle: Ați stabilit probele pentru jocurile din acest an?

Solon: Da, am stabilit probe de gimnastică, întreceri de care, săritură, alergare, aruncarea discului și a suliței, lupte și alergări cu torțe, Domnia Voastră, iar pentru festivitatea de deschidere corurile formate din efebi.

Temistocle: În ce stadiu sunt arenele de luptă?

Solon: Am reparat frontonul la templul de piatră, am construit tribuna. Acum se sapă liniile de start ale alergătorilor și sunt verificate carele de luptă.

Temistocle: Cine va suporta cheltuiala pentru organizarea jocurilor?

Solon: Ecclesia a stabilit ca nobilii Epictet și Craystos să plătească pentru organizarea jocurilor, a concursurilor teatrale și a festivităților.

Temistocle: Aspectul locului să fie plăcut, pentru că acolo oamenii maturi se vor dedica gimnasticii. Câțiva maștri vor asista la jocurile tinerimii, după cum oamenii maturi se vor duce câteodată să asiste la cele ale maștrilor. Grija noastră de căpetenie este aceea ca cetățenii să aibă un suflet bine rânduit, cu un trup plin de putere, încredințați că astfel de cetățeni vor face să înflorească cetatea în timp de pace, o vor apăra în timp de război și o vor păstra fericită și liberă. Să vedem pregătirile!

NARATORUL

Regele și suita se îndreaptă spre arenă și spre atelierele de lucru ca să vadă ultimele pregătiri. În acest timp, participanții la jocuri se îndreaptă spre Olimpia.

Muzicianul (Homer, Odiseea):

Cu zdrejele se-ncinse pe la mijloc
Și dezgoli el coapse mari și mândre
Și pieptul, umeri lați, vânjoase brațe.
Minerva sta pe-aproape și-l făcuse
Mai implinit. Și foarte se mirară
De dânsul ateieni toți. Si unul
Zicea privind pe altul mai de-aproape:
„Biet Iros si-a facut de cap el singur.
la vezi acest moșneag ce pulpi arată
De sub bulendre!”

Scena II

NARATORUL: Acțiunea se desfășoară pe arenele din Olimpia, unde Miltiades îi instruieste pe gimnaști.

Miltiades: Trebuie să ne îngrijim de sănătate, trebuie să practicăm exerciții pe măsura noastră, să mâncăm și să bem doar atât cât să ne refacem forțele, nu să le zdrobim. Și nu numai de trup trebuie să ne îngrijim, dar, cu mult mai mult, și de minte, și de suflet. (CICERO)

NARATORUL: Când Miltiades îl văzu pe Epigenes, elevul său, care era și un tânăr șubred, îi zise:

Miltiades: Prea te-ai lăsat de gimnastică, Epigenes.

Epigenes: Dar nici n-am făcut vreodată gimnastică, Miltiades.

Miltiades: Nu trebuie să te lași mai prejos de atleți! N-ai să vezi trupul înflorind în frumusețe și putere cât timp ești nepăsător și nu faci exerciții! Acest lucru nu vine de la sine. Cât de bune sunt exercițiile pentru sănătate, o Epigenes! Bunăstarea sănătății e sigură și totodată folositoare pentru toate îndeletnicirile, fiind conservată de dietă și de exerciții. Așa că apucă-te de treabă, prietene!

Epigenes: Ai dreptate! Voi începe să am grijă de sănătatea trupului meu.

NARATORUL: Între timp, Nestor își antrenează caii pentru întrecerile de care.

Nestor: Caii mei, nu zăboviți și nu stați pe loc! Înaintea voastră vor cădea de genunchi și picioare caii ce v-au întrecut, că-s doar niște gloabe bătrâne.

Miltiades: Tare mă supăr pe tine, o, Nestor, că socotești caii vinovați că au zăbovit!

Nestor: Iartă și n-ai nicio grijă! Caii de gura mea se tem și aleargă mai iute. Așa vom câștiga cu siguranță!

Muzicianul (Homer, Odiseea):

Deci hai odată, n-o lungiți cu mofturi
Și nu mai pregetați să-ntindeți arcul
Ca să vedem pe cel care va bate.
Și eu m-aș încerca să trag dintr-însul
De l-aș putea întinde și săgeata-i
S-o trec prin fier, eu n-aș avea durerea
Să văd cum maica-mi părăsește casa.
Cu altul pleacă și mă lasă singur.
Și pot și eu s-am biruințe frumoase
Ca tatăl meu.

Scena III

NARATORUL: La atelierul de confecționat arme, coronișe și elemente pentru decorarea tribunei activitățile sunt în toi. Colectivitatea adunată în jurul sanctuarului este neînsemnată. Delegații din întreaga lume elenă se întâlnesc aici pentru scurt timp, la fiecare patru ani pentru a-l adora pe Zeus și pentru a admira jocurile.

Un șir de tezaure dedicate jocurilor sunt confecționate și au fost depuse la templul Herei. Cele mai multe sunt din bronz și au fost aduse ca ofrande de către admiratori modești. Altele mai însemnate au fost dedicate de către învingători sau de orașele din care vin aceștia.

Întrecerile disputate nu implică atât de mult politica, pe cât orgoliul competitiv. Recompensele sunt mai mult morale decât materiale. Cele materiale constau doar într-o ramură de măslin cu care se încunmeaza învingătorii. Aceste ramuri dispuse în forma unor coronișe sunt confecționate chiar în aceste momente de către femeile necăsătorite din Atena.

Muzicianul (P. Vergilius Maro, Eneida):

Trîmbița sună de sus din colină, de începerea luptei
lată-i, la lupte pornesc, cu vislele-asemeni de grele,
Patru puternice luntrii pe-alesul gătite din flotă.
Colo pe netedul câmp, pe care-l încing de pretutindeni
Înalte coline cu sihle pe creștet. În mijlocul văii
Loc de-alergare-au găsit, și cu multele-i gloate acolo
Merse viteazul, șezând la mijloc de bănci suitoare.
Însuși pe cei doritori să se-ntreacă la repezi alergări
Vesel îndeamnă.

Vin de pretutindeni troieni și s-adună.

NARATORUL: Regele înalță o rugă pentru ajutor și protecție, apoi dă semnalul începerii Jocurilor Olimpice.

Desen: Timofte Ana, clasa a X-a I

Temistocle:

O, tu maică, cea care așezi cununile de aur la întrecerile sacre,
Stăpâna Adevărului, unde bărbații văzători, profeții
Din altarele pe care ard jertfele, cunoscătorii
Se străduie să afle de la Zeus fulgerătorul
Dacă are un cuvânt pentru oameni;
Iar celor ce caută prin marea virtute
A ajunge cinstiți
Trudind cu sufletul la gură,
Lor li se împlinește ruga, ca un dar al evlaviei bărbaților.
O, Pisă sfântă, cea plină de păduri pe lunca râului Alfeios,
Primește alaiul sărbătoresc și pe purtătorul de cunună!
Mare este cinstea pe veci
Pentru cel vestit cândva de tine!

(Temistocle se îndreaptă cu torța aprinsă spre vasul cu olimpic.)

Temistocle: Aduceți Atenei glorie și vom intra în nemurire! Să înceapă Jocurile Olimpice!

(Aprinde torța. Încep întrecerile.)

Bibliografie:

1. **XXX-Antichitatea greco-romană despre sport**, București: Editura Sport-Turism, 1980
2. **XXX-Enciclopedia civilizației grecești**, București: Editura Meridiane, 1970
3. Bănciulescu Victor-**Jocurile Olimpice de-a lungul veacurilor**, București: Editura Uniunii de Cultură fizică și Sport, 1964
4. Drimba, Ovidiu-**Istoria culturii și civilizației**, București; Editura Saeculum I.O., 1998, vol. 3

Alergătorul laureat

Dospinescu Miruna

"Moarte?..."

Mă ascund și mă scufund

M-arunc în propria-mi utopie

Totul e-așa profund

Mă târăsc spre pieire.

Când simt că ajung la mister

Ceva mă ia și mă ridică

Mă duce spre un mic eter,

Și moartea, ca o lașă, iar abdică.

Ce-ar fi viața fără moarte?...

Probabil un infim abis;

Te pierzi ușor în triste șoapte

Nu știi de plângi sau este vis.

Mă descompun și mă adun

Ca într-o comedie pură

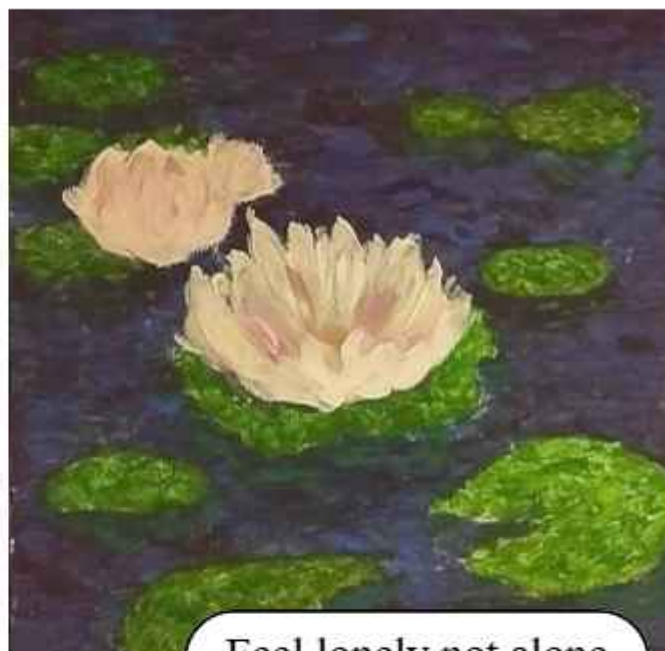
Aștept, din nou, momentul oportun

Să intru iar în starea-mi josnică, de ură."

"Moarte?...: anonim

Feel lonely not alone: Cazacu
Maria, clasa a XI-a A

Desen: Ștefania Brot, clasa a
IX-a I

Feel lonely not alone

Many people are around me

But no one really finds me

In the way that I am and wanna be seen,

Because everyone just doesn't care about me.

Make mistakes like it's my job

Then remember what they're for;

Next time I promise I'll do better

I will do it with no pressure .

Every word is burning my heart,

Then the ashes fall apart;

Made my life a mess, I swear,

But I know all of this is inside my brain.

Timofte Ana, clasa a X-a I

Poezie: Delia Niță, clasa a X-a A

Desen: Dospinescu Miruna, cls. a X-a I

Dacă

Dacă stelele ar fi nenumite
I-aș da uneia numele tău
Doar ca s-o privesc fără regrete,
Fără emoții, fără să-mi pară rău.

Dacă satelitul Pământului nu se numea
Luna

Și eu avem dreptul să îl numesc,
Îl strigam ca pe tine, ca pe furtuna
În care m-ai atras să mă îndrăgostesc.

Poezie: Diana Vîrlescu, clasa a XI-a I

Desen: Dospinescu Miruna, cls. a X-a I

Inutil

Pe străzile ce stăteam odată noi

Acum sunt doar copaci goi.

Fără frunze ca iubirea noastră,

Frumoasă ca o pasăre măiastră.

Lumea mea ești chiar tu

Și-mi oferi un bun atu,

Dar când se face dimineață

Inima parcă îngheață.

Ochii tăi sunt ca și cerul.

Mă încălzește și caloriferul.

Dar mă încălzește și inima ta

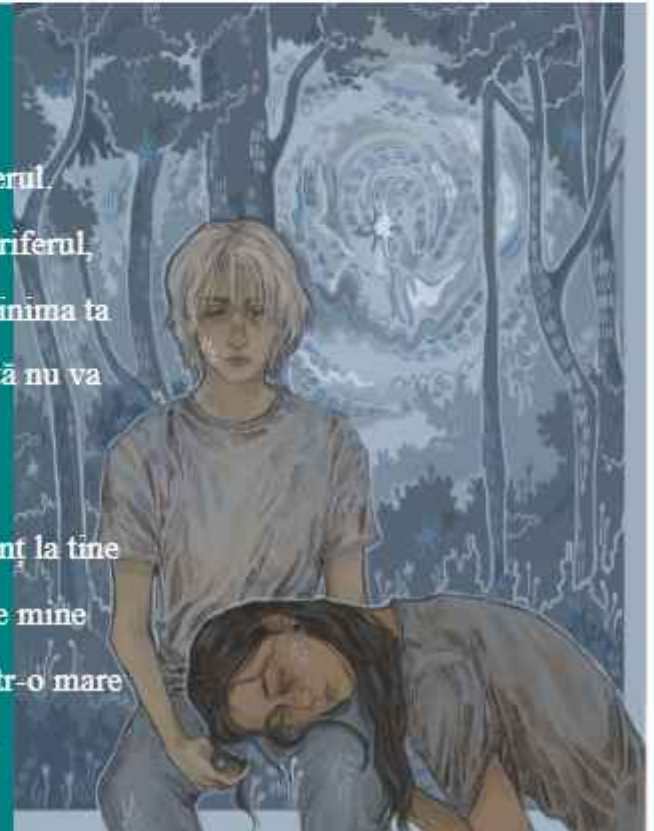
Cum nimeni niciodată nu va
putea.

Poate trebuie să renunț la tine

Ca să mă descopăr pe mine

Și să te înece odată într-o mare

Căci pentru mine nu
mai ai utilizare.

Late Night

-Cazacu Maria, clasa a XI-a A-

Liniștea pare prea zgomotoasă acum
Când singurul lucru rămas mai ești tu
Propriul tău prieten adevărat,
Cu care niciodată nu te-ai împăcat;
Ai pus bariere și ți-ai creat standarde
Doar pentru a fi mai apoi schimbate.

Acum iar inima mă îneacă,
Trimite semnale ochilor să plutească;
Nici muzica nu mai e fericire,
Când singurele note pe care le auzi
Sunt cele negative pe care ți le dai ție.
„Mintea e cea mai periculoasă închisoare”

Schiuri vs. Snowboard

- Alexandru Popuțoaia, clasa a X-a A -

Rivalitatea dintre aceste două moduri de transport rapid și distractiv pe zăpadă este foarte cunoscută.

Pentru început, timpul necesar pentru a învăța cum să stăpânești aceste sporturi diferă. Procesul de învățare pentru schiuri durează de obicei, mai puțin de o zi. Snowboarding-ul este relativ mai greu de învățat, deoarece este nevoie de întregul corp pentru a naviga.

În vremurile noastre, schiul este mai practicat de copii mici, adulți și persoane în vârstă, în timp ce snowboarding-ul este practicat de adolescenți și adulți tineri, în rândul cărora devine din ce în ce mai popular.

Așadar, până la urmă, ce ar trebui să alegi? Răspunsul diferă de la persoană la persoană. Dacă vrei doar să te distrezi și să petreci mai puțin timp învățând sportul, cu siguranță ar trebui să alegi schiurile, dar dacă vrei să fii considerat „cool” printre adolescenți, ar trebui să-ți cumperi un snowboard.

Desen: Timofte Ana, clasa a X-a I

Despre Albine

- Timofte Ana, clasa a X-a I -

Înrudite cu viespile și furnicile, albinele sunt o specie răspândită pe întreg globul, mai puțin la altitudini înalte, în regiunile polare și pe unele mici insule oceanice. Cu toții cunoaștem rolul esențial al acestor insecte galben cu negru, acela de a poleniza biosfera și, de asemenea, de a prepara produsele apicole. Din cauza naturii lor, albinele apar în viața omului încă din cele mai vechi timpuri, astfel încât micile insecte sunt pe larg studiate în scopul apiculturii, dar sunt, de asemenea, încărcate de simboluri în artă și mitologie. Înfașurarea unică a acesteia și reprezentarea ei stilizată în picturi mi-a atras atenția și am început să caut informații despre albină.

„Cum funcționează ierarhia într-un stup de albine?”

„Cum se alege regina-albină?”

Albinele trăiesc în „familii” care constau într-o regină (matcă), albine lucrătoare și trântori. (A nu se confunda cu bondarii! Aceștia sunt altă specie!).

Ierarhia albinelor este simplă: matca, singura albină fertilă din stup are menirea să depună oua toată viața după ce se împerechează pe parcursul câtorva zile, cu mai mulți trântori din afara stupului. Regina este fizic diferită de restul albinelor, având un cap mai mic și un abdomen mai mare. Dacă acesta nu reușește să se împerecheze în primele 20-30 de zile de viață, regina se întoarce în stup și depune ouă nefecundate din care vor ieși ulterior trântorii. Dacă reușește, din acestea vor ieși albine lucrătoare, insecte de sex feminin, dar infertile, care realizează munca principală din stup. Acestea culeg nectarul și polenul, depozitează produsele culesului, hrănesc și îngrijesc puietul și matca, protejează stupul și asigură curățenia și ventilarea stupului. Larvele de albine lucrătoare (care se dezvoltă în câte o celulă hexagonală a stupului) sunt hrănite primele trei zile cu lăptișor de matcă, iar apoi cu miere și polen. Acest schimb al meniului cauzează de fapt infertilitatea albinelor. Studiile arată că polenul conține substanțe care protejează florile de paraziți, substanțe care ajung și la larve, determinând sterilizarea acestora. Când roiul simte nevoia unui nou conducător, albinele lucrătoare creează câteva „celule regale” în stup, unde vor fi depuse niște ouă care vor fi hrănite exclusiv cu lăptișor de matcă, lucru care permite larvelor dezvoltarea completă a organelor reproducătoare. După ce se dezvoltă prima nouă regină, celelalte larve potențiale sunt ucise, matca veche pleacă din stup, și așa se continuă ciclul de viață al roiului.

Trântorii nu sunt imediat izgoniți din „familie” după ce ajung la maturitate, aceștia contribuind la încălzirea puietului și la ventilarea stupului. Însă când hrana se împuținează, aceștia sunt exilați și singurul rol pe care îl mai au este fecundarea altor regine.

Timofte Ana, clasa a X-a I

„Cum comunică albinele?”

Albinele sunt animale sociale, dat fiind că trăiesc în „familii” numeroase, iar înăuntrul stupului are loc o colaborare continuă. Astfel, aceste insecte și-au dezvoltat metode de comunicare care le permite să transmită informații unui grup foarte mare de indivizi. Limbajul lor se bazează în principal pe feromoni. (Feromonii, numiți și „hormoni exteriori” sunt substanțe chimice, în cazul nostru gazoase, care se elimină din corpul insectei și le determină pe altele să se comporte într-un anumit fel, când acestea percep feromonul). În principal, comunicarea prin feromoni se face din partea mătci, care controlează aproape toată activitatea stupului. De exemplu, în prezența feromonului reginei, lucrătoarele devin foarte docile, sau tot prin eliminare de feromoni, acesta anunță stupul despre zborul său nupțial.

Un alt mod interesant de comunicare este „dansul albinelor”. Acesta constă în zborul lor în forme asemănătoare cu cifra 8. Astfel, se spune că o albină poate comunica celorlalte locul (distanța și direcția!) unde se află o bună sursă de hrană.

„Ce simbolizează albinele în literatură și în mitologie?”

Primele semnificații evidente ale albinei, ca insectă colonială, sunt hărnicia, disciplina, natura neobosită și organizarea. Antropologii lingviști deosebesc albinele de furnici, prin prezența zumzetului (cântecului) și aripilor (zborului) lor, ridicându-le de la rangul de ființe supuse și încătușate în destin, la esența perenității și a principiului vital al universului. Albina reprezintă sufletul și legătura dintre spațiul fizic și cel spiritual. În anumite culturi, acestea sunt văzute ca îngeri sau ca reîncarnări ale credincioșilor. Albina este un element solar, de foc, care trimite către simbolul eternității și al purificării. Insecta este asociată cu Demetra sau cu Persefona, acesta semnificând sufletul coborât în infern, sau altfel, sufletul ieșind din trup. În cultura egipteană se credea că albinele sunt născute din lacrimile lui Ra, motiv pentru care erau asociate cu energia solară și dulceața vieții. Albinele sunt văzute și în tema inițierii și ca ghizi ai vieții de după moarte. În anumite texte de inspirație creștină se asociază dulceața mierii și acul albinelor cu blândețea și justiția lui Isus. Albina este văzută ca o ființă perfectă, de o natură arzătoare, întruchipare a preoteselor și prorocițelor, simbol al sufletelor curate, al prosperității, al regalității și al înțelepciunii.

DIY BAG SACOȘĂ MICĂ DE MÂNĂ

- Sasu Gabriela, Clasa a XI-a F -

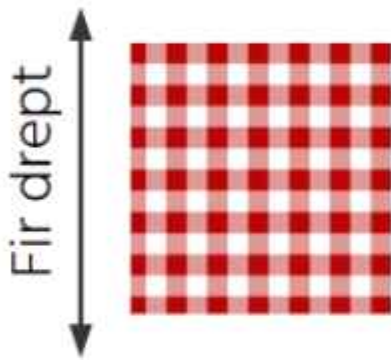

Materiale necesare

- ❖ Mașină de cusut sau ace de lucru manual
- ❖ Bucată de material, după dimensiunile dorite (eu am folosit o bucată de material de 30 cm x 70 cm dintr-o piesă de îmbrăcăminte second hand)
 - Material recomandat: bumbac inelastic
- ❖ Instrument de măsurare (riglă lungă sau centimetru de croitorie)
- ❖ Foarfecă ascuțită
- ❖ Ace de gămălie
- ❖ Ață de cusut care să se potrivească materialului

Mod de lucru

1. Se calcă materialul conform compoziției
Pont: fierul de călcat are diferite grade de încălzire, specializate pentru materiale făcute din lână, mătase, sintetice sau bumbac.

2. Găsește firul drept a materialului. Firul drept este în direcția în care materialul e cel mai puțin flexibil (compară direcția orizontală cu cea verticală a firelor din care este realizată țesătura)

3. Desenează un dreptunghi din material cu dimensiunile dorite (la mine: $l=18\text{ cm}$, $l=54\text{ cm}=18 \times 3$)
Pentru începători: desenează încă un dreptunghi, în jurul primului, față de care să fie mai mare cu 1 cm pe toate laturile (facem rezerve de cusături de 1 cm).

rezervă

4. Taie dreptunghiul cu rezervele de 1 cm.

5. Se desenează pe o bucată de material rămasă un dreptunghi de 14 cm x 5 cm, i se adaugă rezerve de 1 cm de jur împrejur, apoi se taie.

6. Pe dreptunghiul mic, se îndoaie și se prinde de dosul materialului 1 cm, pe lățimi, apoi se coase.

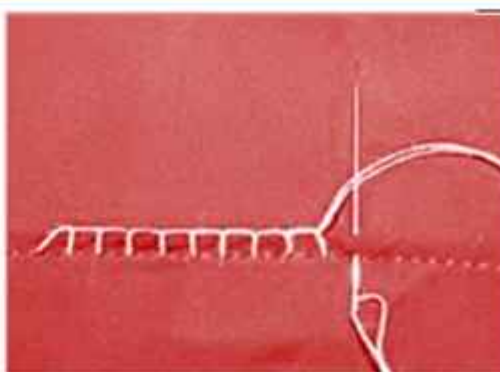

7. Se ia dreptunghiul mic și se îndoaie față pe față, pe jumătate, apoi se coase de-a lungul lungimilor suprapuse.

8. Se întoarce pe față- cusăturile ar trebui să fie pe interiorul tubului.

9. Se surfilează marginile dreptunghiului mare (pentru mașina de cusut- pas zig zag, de 2; pentru cusut manual: ca în fig de jos).

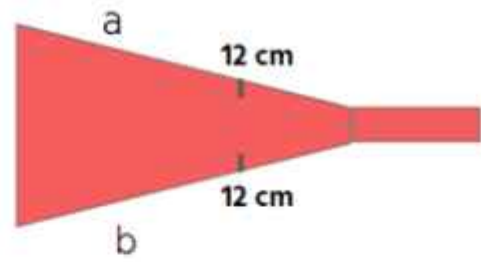
10. Se încrețește pe lățime materialul din ~ 1,5 cm în 1,5 cm, apoi se prinde cu un ac de siguranță.

11. Se trece prin tub, până când părțile care ies din tub sunt egale ca dimensiune (aranjați-le astfel încât dosul materialului din dreapta să fie orientat la fel cu cel al materialului din partea stângă).

12. Se îndoaie față pe față, pe jumătate, fundița creată.

13. Se marchează 12 cm de la colțul materialului spre mijlocul funzii, pe ambele foste lungimi ale materialului (laturile a și b).

14. Se coase pe linia tiparului până la marcajul de 12 cm.

15. Se ridică lățimile fostului dreptunghi și se fixează cu ace de gămălie ca în poză (cusăturile abia lucrate să fie una peste alta, la mijlocul noii laturi).

16. Se coase partea prinsă în
ace.

17. Se întoarce pe față.

Voila! Astfel este gata sacoșă DIY!

Are you afraid of the dark?

- Text: Iacob Diana, Grafică: Timofte Ana, cls. a X-a I -

The night started off very exciting, as it was the first time I would be spending the night over at my best friend's house. Up until now, both of the sleepovers that Cathy and I had were held at my house, but tonight was different. Cathy called me early in the morning to tell me that her parents were going away on an overnight trip and this time they were going to take Lydia, Cathy's little sister, with them. My best friend begged me to come over because she didn't want to be alone during the night. I understood her hesitations, as I've always found her family's 1960s-style mansion to be cold and isolating, and that during daytime. I could only imagine how eerie the mansion would look when no longer illuminated by the warm rays of the sun.

My fears were confirmed when my mother pulled up in Cathy's driveway. It was a bit after 8 p.m. and the summer sun was slowly starting to set, leaving only dark, long shadows in its wake, making the mansion seem abandoned. I was starting to miss my family's cozy apartment in the middle of the city, especially because the mansion was located in a wealthy residential area and the closest neighbour was quite far away. My thoughts were interrupted by Cathy, coming out of the house to greet me. We went in and stopped in the kitchen for a quick dinner. Afterwards, we went to Cathy's room and talked for hours about everything we could think of: school, boys, and the fact Cathy was glad that Lydia was out of the house because they annoyed each other nonstop in the last few weeks. We fell asleep at around 4 o'clock in the morning while watching a slasher movie. Cathy loved horror movies.

I woke up startled some time later, realising that the Tv has turned off automatically, leaving the room engulfed in darkness, which made me uneasy. If I'm being honest, I have always been afraid of the dark and still slept with a nightlight on. As much as I wanted to go back to sleep and stay in dreamland until morning, I realized that I needed to go to the bathroom. Huffing, I got out of bed and ventured down the dark hallway. I couldn't find the light switch, but the little moonlight that flooded in through the large windows kept me from tripping. Still, I couldn't help but feel anxious, as if something was watching me from a gloomy corner. I continued my way down the hallway, looking for the bathroom door, before I paused. It should have been completely silent in the house, yet it wasn't. I could faintly hear something calling for me from downstairs.

"Come down...come down...come down." The hair on the back of my neck stood up. I stumbled into the closest room, swiftly closing the door behind me and making sure to lock it. I found a light switch and could finally see my surroundings clearly. Fortunately, I realized that I somehow ended up in the bathroom. I started to panic, as it seemed that someone else was in the house, but that was impossible. Cathy's family was gone and the house had a top-grade security system. I hurried up and finished my business, trying not to think too much about what was waiting behind the door. As I washed my hands I caught my tense reflection in the mirror. I splashed some water on my face, trying to calm down. My fear seemed ridiculous all of a sudden. It was really late and I was tired. I had probably imagined the whispering. There was nothing to be afraid of.

With my hands still shaking, I stepped out of the bathroom. However, the faint whispers from downstairs continued but they were now more rushed. "Come down. Come down. Come down." To make matters worse, the moon disappeared behind a thick layer of clouds and I was left quivering in the now pitch-black hallway. I pretended like I didn't hear the whispers and tried to find my way back to Cathy's room and its apparent safety. The house however was unfamiliar and even though I started walking faster down the unlit hallway, it never seemed to end.

Somehow I ended up in front of the stairs, leading deeper, down into the abyss. The whispers were louder there, taking on an almost frantic rhythm. "Come down, come down, come down." The darkness seemed all-consuming. I was surrounded by it. It was suffocating me.

I made a hasty decision and started going down the stairs, following the sound of the voice. It started to become less and less distant the more I ventured into the unknown. Finally, I found myself in front of a closed door. I needed to know what laid behind the door, so I opened it slightly, just enough to peek inside. It was a bedroom. My eyes scanned across the room, now more used to the darkness, and spotted a figure resting on the bed, underneath the covers.

"Come closer, come closer, come closer." This time, I knew the voice was coming directly from the bed. I stepped inside the room, trying to see what was hiding beneath the blankets. The figure remained frozen, so I reached out and yanked the covers off of it. On the bed sat the bloodied body of a young girl. A chill went down my spine as I realized who the corpse was. It was Lydia. I ran back into the empty dark hallway, trembling. That's when I heard a chilling voice coming from behind me.

"What are you doing downstairs?" It was Cathy. A million thoughts popped up in my mind. Though I considered Cathy my best friend, I didn't actually know her that well. We met only a few months ago and clicked right away so we started to spend our free time together. Cathy told me Lydia left with their parents. Why would she lie? Unless... She knew exactly what I had seen in that room.

I turned to face her. I could faintly make out her expression through the darkness. She had a smile plastered on her face, but I knew better. She must have killed her sister and was going to kill me next. She was just waiting to see if I connected the dots or not, waiting for the perfect moment to attack. Was I just caught at the wrong place, at the wrong time? Or has she plotted this all along? To lure me into a false sense of security only to kill me in my sleep? The sleepover must have been a trap from the beginning. I smiled back at her, deciding to play the part of the clueless, helpless victim.

"I just wanted to grab a glass of water and lost my way," I admitted, trying to sound casual. She led me to the kitchen and poured water into two tall glasses, so we can take them upstairs with us. Carefully, while she wasn't looking, I grabbed a large knife from the knife holder. As she turned her back to me, I took my chance and struck. She fell to the ground, only to never get up again.

As the first rays of the morning sun poured through the windows, I went back to Lydia's room, to put the covers back over her body and face and pay my respects to her. As soon as I entered the room though, I realized it was empty. The bloody figure from last night was replaced by a large pillow with a red cover.

Just then, I heard the front door being unlocked and three people speaking with each other. The voices belonged to Cathy's parents...and Lydia. She was never actually dead and there was no real danger. It was the darkness that had been playing tricks on my mind all along.

Omul în fața întunericii

- Iacob Diana, cls. a X-a I -

Lumină și întuneric. Zi și noapte. Alb și negru. Deși în antiteză, ele sunt de fapt două fețe ale aceleiași monede, un Yin și Yang constant în viața noastră. Totuși, una dintre aceste fețe ne afectează în moduri surprinzătoare. Ziua, lumina reprezintă în societatea noastră „normalul”, noaptea fiind rezervată pentru dormit. Dar știința sugerează că și întunericul poate afecta în tot felul de moduri corpul și creierul uman, și este la fel de important pentru noi ca lumina. Întunericul ne poate afecta somnul, poate crește probabilitatea ca noi să mințim și să înșelăm și poate chiar să ne facă să vedem lucruri pe care nu le vedem în mod normal.

Frica de întuneric

Unele temeri sunt dobândite pe baza unor experiențe de viață specifice, însă altele sunt mai universale și mai înăscute. Frica de întuneric se încadrează în cea din urmă categorie. Motivul: nu întunericul în sine este înfricoșător, ci ceea ce se ascunde în întuneric. Întunericul ne lasă vulnerabili și expuși, incapabili să observăm orice amenințări care ne-ar putea pândi din apropiere. Văzul este cel mai puternic simț al nostru, însă vederea noastră nocturnă nu se poate compara cu cea pe care o au majoritatea prădătorilor. De aceea, din punct de vedere preistoric, oamenii ar fi fost mai expuși riscului de a fi atacați de prădători sau de inamici atunci când erau în întuneric. Astfel, oamenii au dezvoltat prin evoluție tendința de a se speria, de a se feri de întuneric, pentru a rămâne în siguranță. Frica are așadar același rol ca durerea, existând pentru a ne proteja de orice posibilă primejdie, făcându-ne mai vigilenți. Oamenii au ajuns chiar să asocieze inerent întunericul și culoarea neagră cu „necunoscutul”, cu pericolul.

Lucrurile nu mai stau însă ca în preistorie întrucât petrecem de obicei cele mai întunecate ore în paturi comode, în locuințe sigure, în orașe iluminate. Cu toate acestea, întunericul și-a păstrat locul în psihicul nostru ca o manifestare a terifiantului necunoscut. Acest lucru este evident mai ales în copilărie, căci imaginația și realitatea ajung de multe ori să se confunde în mințile copiilor. Astfel, chiar și scenariu ilogice devin adevărate temeri, creierul echivalând întunericul cu partea înfricoșătoare a posibilităților nelimitate.

Pe măsură ce îmbătrânesc, oamenii învață de obicei să ignore această frică de întuneric, cel puțin atunci când se află în locuri familiare, cum ar fi propria locuință. Totuși, spre deosebire de majoritatea fricilor din copilărie, frica de întuneric este una de care mulți oameni nu reușesc niciodată să scape. Spre exemplu, într-un sondaj din 2012 din Marea Britanie, aproape 40% dintre respondenți au admis că le era frică să se plimbe prin casă cu luminile stinse, iar 10% au spus că nici măcar nu s-ar ridica din pat pentru a folosi baia în miezul nopții.

Mai mult, frica de întuneric este asociată și cu insomnia. Într-un studiu al Universității Ryerson, aproximativ jumătate dintre participanții care s-au caracterizat drept „dormitori săraci” au recunoscut că le este frică de întuneric, în comparație cu doar un sfert dintre cei autodescriși „dormitori buni”, sugerând că, în unele cazuri, frica poate fi suficient de puternică pentru a provoca insomnie cronică. Și poate această legătură apare chiar mai frecvent decât credem, pentru că frica de întuneric este destul de greu de diagnosticat, putând fi confundată cu alte temeri sau cu o anxietate mai generală. Coleen Carney, autoarea studiului și profesoară de psihologie a afirmat că „Un individ s-ar putea să nu poată adormi odată ce se întunecă și mintea lui începe să rătăcească. Acesta se gândește: Dar dacă cineva intră în casa mea? În loc să realizeze că aceste asocieri pot indica o frică de întuneric, sare peste un pas și presupune că se teme de hoți.” Problema este că lucrul care declanșează această frică este atât de comun, frica de întuneric fiind aproape imposibil de stăpânit. Odată ce luminile se sting, se amplifică, manifestându-se ca o frică de ceea ce este în interiorul minții noastre, de tot ceea ce ne poate invoca imaginația, dar și de toate gândurile pe care le suprimăm în decursul zilei. În lipsa aportului vizual care să îl țină ocupat, creierul se întoarce la aceste idei cu care nu ne place să ne confruntăm, cum ar fi: rușinea, vinovăția, furia și anxietatea.

Frica excesivă de întuneric se numește nyctofobie (gr: nyktos=noapte, fobos=frică) și poate fi cauzată de o varietate de factori. Această fobie poate veni dintr-o experiență negativă, cum ar fi să fii atacat într-un loc întunecat sau poate fi cauzată de ceva la fel de simplu ca vizionarea unui film de groază.

Întunericul și imoralitatea

Chiar dacă ar fi ușor să credem că asocierea întunericului cu răul provine doar de la teama congenitală a oamenilor de întuneric, cauzele sunt de fapt puțin mai complexe și pot fi descoperite pomind de la întrebarea „Numai monitorizarea altora ne împiedică să realizăm acte imorale?”

Conform înțelepciunii convenționale, întunericul ascunde identitatea și, de asemenea, scade inhibițiile. Ca urmare, poate fi legat de criminalitate. Ideea că întunericul promovează un comportament neetic datează din mitul „Inelului Gyges”, care a fost relatat de Platon în *Republica* (360 î.Hr.). În mit, un cioban din Lydia pe nume Gyges găsește un inel care îl face invizibil. El călătorește la curtea regelui, o seduce pe regină, conspiră cu ea pentru a-l ucide pe rege și preia controlul asupra Lydiei. Astfel, invizibilitatea a corupt purtătorul inelului. Povestea îl face pe Platon să pună următoarea întrebare: „Există ceva în viață care ar putea să reziste tentației de a profita de puterile inelului de invizibilitate sau numai monitorizarea altora ne împiedică să realizăm acte imorale?”

Din această perspectivă, oferind anonimatul, întunericul poate facilita comportamentul necinstit. Acest fapt este susținut de lucrările academice efectuate în anii 1960 și 1970, care au descoperit că atacurile criminale au loc cel mai frecvent în orele de întuneric și că îmbunătățirea iluminatului stradal în zonele urbane este urmată de obicei de reduceri ale criminalității între 33% și 70% .

Există însă și studii care susțin această teorie, realizate ca o colaborare între universitățile din Toronto, Waterloo și North Carolina. În primul studiu, 84 de studenți participanți au fost repartizați aleatoriu într-una dintre două camere: una dintre ele era bine iluminată, cealaltă avea dimensiuni similare, dar era slab iluminată (12 lumini fluorescente vs. 4 lumini fluorescente). Participanții din camera întunecată puteau vedea materialele și unul pe altul, dar camera era mai slab iluminată decât o camera obișnuită de la universitate. Participanții au fost nevoiți să realizeze o anumită sarcină: au avut cinci minute pentru a rezolva douăzeci de probleme de matematică și au fost plătiți cu 50 de cenți pentru fiecare problemă pe care au rezolvat-o corect. După ce au trecut cele cinci minute, participanții din ambele săli au fost rugați să-și auto-raporteze performanța la sarcina de rezolvare a problemelor. Au putut astfel să mintă, exagerându-și performanța, și să plece cu bani nemeritați. În total, aproximativ jumătate dintre participanți au înșelat indiferent de condiții. Mai interesant, nivelul de întuneric din cameră a influențat dramatic probabilitatea participanților de a minți: aproape 61% dintre participanții din camera slab luminată au înșelat, în timp ce „doar” aproximativ 24% dintre participanții din camera bine luminată au înșelat. Cu alte cuvinte, opt lumini fluorescente suplimentare au redus necinstea cu aproximativ 37 %.

Dincolo de simpla producere a condițiilor de anonimat real, întunericul poate crea chiar și un sentiment de anonimat iluzoriu. Acest tip de anonimat este probabil să slăbească inhibițiile din jurul comportamentelor necinstite, cum ar fi minciuna și înșelăciunea. Oamenii dintr-o cameră cu iluminare ușor estompată, s-ar putea simți anonimi nu pentru că întunericul relativ a redus capacitatea altora de a-i vedea sau de a-i identifica (ceea ce nu a făcut), ci pentru că sunt ancorați în propria experiență a întunericului. Atunci când oamenii se confruntă cu tulburări de vedere ca urmare a întunericului, ei s-ar putea să generalizeze inconștient acea experiență și să se aștepte ca și altora să le fie greu să-i perceapă sau să-i vadă, așa cum copiii mici închid ochii și cred că alții nu îi pot vedea.

Astfel, pentru al doilea experiment, 83 de studenți au fost invitați să participe la un experiment pentru care vor primi o taxă de prezentare de 5 USD și o posibilă plată bonus de 6 USD. Jumătate dintre participanți au fost rugați să poarte o pereche de ochelari de soare, iar cealaltă jumătate au fost rugați să poarte ochelari cu lentile transparente. Ei au fost apoi desemnați să lucreze cu cineva despre care li s-a spus că este un alt participant (dar era de fapt un examinator) într-o cameră diferită. Ei ar lucra cu această persoană comunicând prin computere. Participanții știau că nu vor interacționa față în față cu partenerul lor și că nici nu vor afla mai târziu identitatea partenerului lor. În mod clar, atunci când porți o pereche de ochelari de soare, vederea nimănui altcuiva nu este afectată. Cu toate acestea, autorii studiului s-au așteptat ca întunericul relativ cauzat de purtarea ochelarilor de soare să declanșeze un sentiment de anonimă iluzorie și să influențeze comportamentul necinstit al participanților, care a fost măsurat examinând cât de egoiști au fost oamenii în alocarea unei sume de bani între ei și partenerul lor. Fiecare persoană avea 6 dolari de împărțit între el sau ea și beneficiar (examinator), care nu putea decât să accepte oferta, iar participanților li s-a spus că pot pleca cu banii pe care îi păstrează pentru ei înșiși. Participanții puteau oferi orice sumă între 0 USD și 6 USD. În medie, au oferit 2,35 USD. Ofertele lor erau diferite în funcție de tipul de ochelari pe care îl purtau. Cei care purtau ochelari de soare dădeau în medie mai puțin de 2 dolari, în timp ce cei care purtau ochelari cu lentile transparente ofereau o medie de aproape 3 USD. După cum s-a prezis, purtarea ochelarilor de soare a afectat și starea psihologică a participanților: aceștia au raportat că s-au simțit mai anonimi în timpul studiului decât cei care purtau ochelari cu lentile transparente. Deși „întunericul” în cazul de față nu a avut nicio legătură cu anonimul real, a crescut totuși comportamentele îndoielnice din punct de vedere moral.

Impactul întunericului asupra corpului

În 1962, geologul francez Michel Siffre a efectuat o serie de experimente care au implicat trimiterea mai multor persoane - inclusiv el însuși - în peșteri întunecate, singure, timp de luni de zile, fără ceasuri sau calendare sau contact cu lumea exterioară, în afară de verificările zilnice cu echipa sa de cercetare de la suprafață. Participanții trăiau în întuneric total, cu excepția unui bec care se aprindea când se trezeau și se stingea când mergeau la culcare. Scopul lui Siffre a fost să studieze izolarea, dar în acest proces, el a ajuns să demonstreze și că oamenii au un ceas biologic: un mecanism intern care controlează când corpul doarme și se trezește, printre alte funcții. În peșteră, fără a fi expus la lumina naturală, ceasurile interne ale participanților s-au desincronizat cu ciclul de 24 de ore zi/noapte care avea loc la suprafață, stricându-le simțul timpului. Unii au căzut într-un ritm de 48 de ore, uneori rămânând treji timp de 36 de ore și apoi dormind 12. Când cercetătorii le-au spus că experimentele s-au terminat, unii subiecți au fost surprinși, crezând că mai aveau săptămâni sau chiar luni până la capăt. Astfel, lucrarea lui Siffre a format bazele cronobiologiei, ceea ce poate explica de ce întunericul pare să aibă un impact atât de profund asupra corpului și minții noastre.

Studentă de multă vreme a tradițiilor spirituale indiene, Anoula Sifonios a mers la prima sa retragere în întuneric în Thailanda în 2017 și a fost atât de uimită de ceea ce a experimentat, încât a început curând să conducă propriile retrageri. În mod asemănător experimentelor lui Siffre din peșteri, participanții petrec nouă zile dormind, mâncând și meditănd în întuneric total, fără nicio lumină naturală sau artificială. „Întunericul este ca o oglindă: îți arată ceea ce nu vrei să vezi”, spune Sifonios. După doar o zi sau două în întuneric, a început să vadă lumini palpătoare în spatele ochilor ei. Apoi au venit vedeniile. „Începi să vezi modele geometrice, tuneluri, clădiri care sunt sculptate și decorate cu grijă, simboluri din tradiții pe care nu le cunoști”, spune ea. „Vezi într-adevăr tot felul de imagini pe măsură ce subconștientul ți se goleşte.” Aceleași experiențe sunt descrise de toate persoanele care au fost expuse în acest mod la întuneric.

După cum explică autorul Will Hunt în cartea sa, *Underground*, acest lucru se poate întâmpla deoarece creierul este obișnuit să primească un flux constant de stimuli vizuali, iar atunci când acel flux este întrerupt brusc de întunericul total, începe să-și creeze proprii stimuli.

autori: Tămaş Rianna & Muntianu Ada

DALLAS MURDER CASE FINALLY OVER

Procesul s-a bazat pe nuvela intitulată „A Tale-Tell Heart” de Edgar Allen Poe și a fost organizat și ținut de clasa IX F în timpul orelor de engleză, sub îndrumarea profesorilor de engleză ai clasei.

What happened?

On the 5th of February 2023, a gruesome murder took place on 134 Avenue Street in Dallas. A man by the name of Thomas Miller was killed by Edgar Allan Poe during the late hours of the night. The two men used to live together, the murderer taking care of the victim.

But one unfortunate night, a neighbour heard screams from the two men's apartment. A police officer went there 10 minutes later and only found a seemingly calm Mr. Poe in the apartment. After searching the whole apartment, the body was finally found. It had been chopped into pieces and hidden under the floor.

Last Friday, on the 10th of March, the Court of Dallas went into session in order to determine whether the defendant is guilty or insane, and therefore not guilty.

The trial

The prosecution started, by calling the Psychiatrist Doctor, Mr. Bratu, to the stand. The man said that Mr. Poe had been his client since 2020. Mr. Bratu said that his patient was hearing strange sounds, was aggressive, and that he wasn't able to distinguish right from wrong. He also added that during his last session, which was in 2022, he concluded that the man hadn't made any progress.

The next witness was the neighbour that called the police. Mr. Cooper said that he had no relationship with Mr. Poe, that they only "greeted each other from time to time", but that he knew that the man was calm and introverted in general.

The policeman was the third witness. Mr Bellick wasn't very believable, as he contradicted himself quite a few times. He said that when he entered the apartment, Mr. Poe was calm, collected, and had a believable story, but that he would, under no circumstances, make eye contact.

Mr. Miller's relative didn't have a lot of information. The woman said that she didn't talk with the victim a lot, but that she knew that the man had asked Mr. Poe to take care of him, even though they had never met before.

The forensic doctor, Ms. Taylor, said that Mr. Miller had died from suffocation, only afterwards being cut into pieces. The man was suffocated with his bedsheets.

The last witness, Mr. Poe's relative, said that they were pretty close. He said that his family had noticed that he was acting weird: hearing sounds and having a false sense of reality. He also said that when the family took him to a psychiatrist, he reacted poorly, becoming aggressive, but not violent.

The outcome

In the end, the jury decided unanimously that Mr. Edgar Allan Poe was insane, and therefore not guilty. He was sent to St. Mary's Psychiatric Hospital by the judge.

Ploaie de stele. Cât de departe ar putea fi luna?

Poate stelele-și petrec clipa, și beau vin, și, îmbătate de tristeți, sfarmă paharele în furie, iar vinul se preschimbă în apa dintre fântâni – ajunge pe pământ tristețea lumii, creând viață și destine.

Poate totul este doar imagine de gânduri ce fuzionează intermitent, în ritm de ploaie, cuprinzând întreaga inimă a universului; foametea infinitului străbate bezna stelelor și risipește străluciri întrerupte de tunete sălbatice.

Se aud cântări și căderi de apă peste lume, se risipesc căldura și focul speranței. Simt ceața ce se înalță dintre stânci – mă prinde de umeri, iar eu mă înalț.

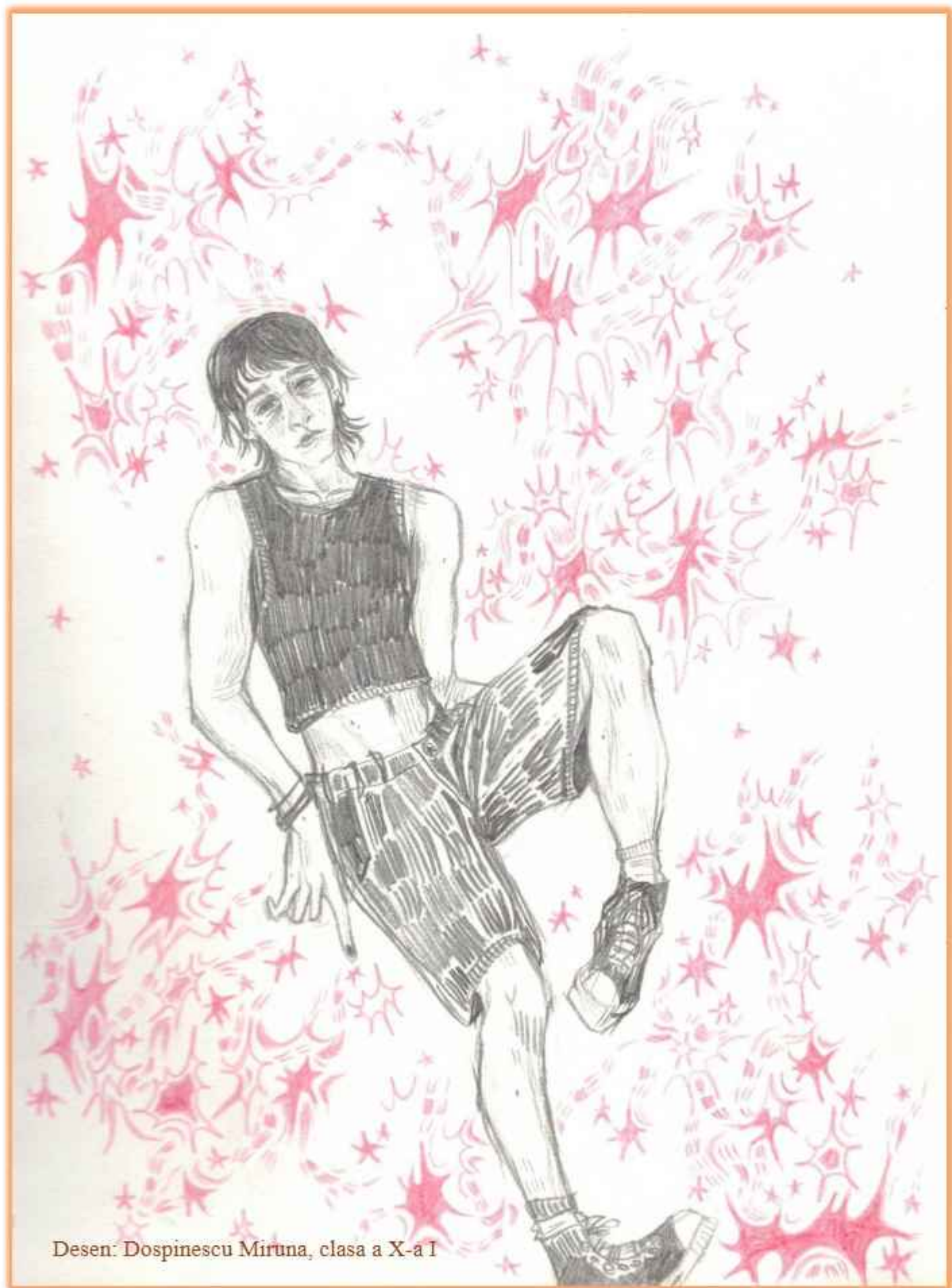
Aud muzica ploii, ritmul sacadat de teamă, furie și răceală; se izbește de ferestre, de case, de povești și de simțire, fascinând întreaga ființă cu existența-i imperfectă.

Când o chitară dezacordată își plânge muzica în compania furtunii, iar tunetul răcnește de departe, spărgând zări de ceață și întuneric, zborul gândirii străbate atunci realitatea și se contopește cu melodia spirituală.

Deschid larg fereastra, iar ploaia rece îmi biciuie fața; lacrimile cerești mi se preling pe piele, fermecându-mi chitara și vocea sonoră. Lacrimile-mi curg șiroaie pe obraji și-mi udă buzele uscate, tremurânde. Îmi vâjâie urechile, probabil din cauza vocii mele ce nu poate atinge note înalte, sau din cauza zgomotului ce mi se aprinde tot mai puternic în suflări, acoperind sunetele dimprejur. Îmi simt buzele mișcându-se, notele străbătând universul într-un ritm pierdut. Mă depărtez printre gânduri, realitatea se estompează, întreaga muzică încremenind în timp...

Când, pe cerul nopții, luna-și destinde strălucirea, răsărind printre stele și veghind văzduhul, aerul e rece, cu aromă de pădădie. Admir fulgerele, cum își întind furia spre astre, tunetele ce răcnesc de supărarea... Luna, cuprinsă de lacrimi, păzește florile îmbrățișate de frig. Simt că natura plânge în fața mea, pentru mine, pentru ceea ce sunt, pentru ceea ce vreau să fiu...

Autor: Loloiu Maia, clasa a IX-a E

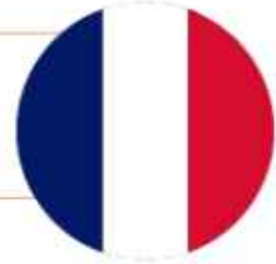

Desen: Dospinescu Miruna, clasa a X-a I

Proiect Erasmus - Paris

Dospinescu Miruna, clasa a X-a I

Luni, prima zi

Am aterizat, am luat metroul, am cutreierat holurile subterane labirintice cu bagaje grele în spate, am ajuns la hotel, ne-am odihnit puțin în camere și am plecat iar. Abia când am văzut de pe un pod Turnul Eiffel în depărtare am fost izbiți de realizare: chiar eram în Franța! La fiecare pas eram întâmpinați de statui și monumente. O croazieră pe Sena ne-a scos în cale muzee, Academia Franceză, Notre Dame, Obeliscul de la Concorde, Grand et Petit Palais, Hotel De Ville, clădiri elegante și clădiri impozante. Seara, mi-a rămas întipărită o ultimă imagine: ne întoarcem spre hotel cu Turnul Eiffel licărind în spate, urmând să ne abatem la un magazin să ne cumpărăm cina.

Marti

În această zi era programată vizita la școala parteneră din proiectul Erasmus+, Lycee Albert de Mun, un liceu specializat pe gastronomie, management și design vestimentar.

Depășind străzi înguste, balcoane elegante din care curg flori leneșe și un magazin de brânzeturi am ajuns. La liceu, am fost întâmpinați de zâmbete trecătoare și priviri curioase. Am fost îndrumați de către profesorii francezi într-o sală în care ne așteptau un grup de adolescenți intrigati și un bufet cu patiserii. În aer plutea dorința cunoaștere, conversație, curiozitate, dar și o retenere apăsătoare. Totuși, natural, bariera invizibilă care ne separa grupurile a fost depășită. Fiecare dintre noi s-a regăsit într-un grup, motiv pentru care conversațiile curgeau la nesfârșit, ca un izvor de entuziasm, în ciuda faptului că elevii francezi nu stăpâneau prea bine limba engleză. Apoi a avut loc un joc de cunoaștere în care am putut interacționa cu fiecare elev în parte și mai departe ne-am prezentat reciproc școlile și sistemul de învățământ.

Erasmus+

La ora mesei, am fost separați în două săli de mese diferite. Grupul meu a ajuns într-o sală mică unde mâncarea a fost gătită și servită chiar de elevii școlii, astfel puteam sta alături de elevii francezi. Eu am stat la masa cu 3 fete. M-am regăsit mult în grup și am dezbătut felurite interese comune într-o atmosferă relaxantă, de parcă ne cunoșteam de foarte mult timp. Consider că mulți colegi s-au potrivit grupurilor de elevi lângă care au stat. Celalalt grup a mâncat în restaurantul oficial al școlii, un local deosebit de rafinat cu preparate pe măsură. În final, am fost reuniți și am parcurs un traseu stabilit de profesorii francezi. Am trecut pe lângă Muzeul Rodin, Domul Invalizilor, Podul Alexandre III, Place de la Concorde și Grădinile Tuilleries, unde ne-am despărțit de elevii francezi. Seara, am traversat parcul Monceau și Arcul de Triumf și ne-am oprit, încă o dată, să ne aprovizionăm la același magazin din seara precedentă.

Miercuri

Dimineața ne-am trezit în alertă pentru a vizita Saint Chappelle. Acesta s-a dovedit a fi unul din locurile mele preferate vizitate în Paris. Pe obraji ne tremura lumina albastră în pete calde. Eram prinși într-o cameră de vitralii înalte, iar spațiul larg se simțea infinit.

La Muzeul Orangerie am întâlnit primul necunoscut amabil. Un tânăr paznic de la intrare ne-a întâmpinat zâmbind și ne-a clarificat deschis și calm toate curiozitățile. Muzeul se întindea pe mai multe etaje, iar în inima sa se ascundea atracția principală, „Nuferii” lui Monet. Camerele lungi te purtau printre undele lacului, și parcă te simțai acolo, prins între toate diminețile calde și apusurile de soare surprinse în pictură. Lumina curgea în pete pe apă și culorile cerului răsăreau obosite prin ceața ce parcă învăluia întreg peisajul surprins. Oamenii din sală erau cuprinși de o stare generală de visare.

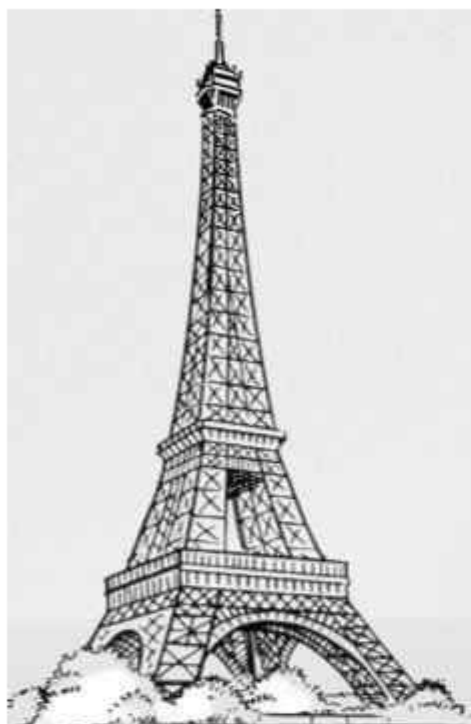
Ziua s-a terminat cu o cină apetisantă de la supermarket.

Joi

Dimineața am luat trenul spre Versailles. Eu eram responsabilă de planificarea acestei zile și mă culcasem la ora două noaptea după ce am realizasem ca nu știam traseul către palat și a trebuit să îl aflui. Ajunși acolo, am întâmpinat o problemă la bilete achiziționate anterior. Stres, panică, telefoane. A trebuit să mai petrecem câteva ore în micul oras. Ne-am despărțit, stabilind locul de întâlnire la statuia din fața palatului. A început ușor să plouă, așa că ne-am adăpostit într-un magazin micuț de muzică. Acolo am întâlnit în sfârșit o persoană care vorbea fluent engleză. Unii dintre noi au cântat la chitară, iar vânzătorul i-a acompaniat la tobe bongo. Ne-a recomandat albume, ne-a povestit despre David Bowie, și în final ne-a făcut o poza cu un polaroid ca amintire.

Apoi ne-am îndreptat iar spre palat. Palatul Versailles era maiestuos, cu grandioasa lui sală a oglinzilor, dar grădinile au fost locul meu preferat. Până sa ieșim din palat, printre picăturile de apa se strecurasera și unde agitate de vant. Astfel, cand am iesit, toți eram cu parul vâlvoi. Cu bucele fluturând, ne-am aventurat printre bolte, copaci înalți și statui elegante. Mi-a parut rău ca nu am avut mai mult timp sa cutreieram toate aleile grădinilor, dar la finalul zilei toți simțeam cum ne scurgem in scaunele trenului în drumul spre hotel. Încă o seara în care am cinat la același magazin.

Vineri

Cu chiu cu vai, am urcat la pas toate treptele Turnului Eiffel. Sus am fost răsplătiți cu o vedere panoramică impresionantă, ce ne dezvăluia arhitectura fiecarui parc și clădirile vizitate anterior în miniatură.

Am luat metroul spre cartierul Montparnasse. Ne-am aventurat prin labirintul de străzi pietruite și case îmbrăcate în iederă, fiecare apuncând-o în altă direcție. Totuși, un lucru era clar: punctul de întâlnire era Basilica Sacre-Coeur. Pe drum, ne-am lipit unui grup de elevi cunoscuți de la liceul Albert de Mun. Am fost toți entuziasmați de reuniune, iar ei au luat rolul unor călăuze prin străduțele împletite. Am ajuns la Sacre-Coeur cu mult înaintea profesoarelor noastre, așa că ne-am consumat orele pe scările din fața bazilicii, jucând „Ninja”, compunând cântece și răsând. Înainte să ajungem la hotel, ne-am oprit la magazinul bine cunoscut.

Sâmbătă

Opera Garnier a fost mult mai frumoasă decât interiorul Palatului Versailles, poate chiar cel mai impresionant loc pe care l-am văzut în Franța. Opera se impunea prin ornamente arhitecturale maiestuoase, scări largi, împodobite cu zei pictați cu aur și săli splendide de oglinzi. Afară ne-au întâmpinat șiroaie de apă. O zi ploioasă pe strazile Parisului.

Am ajuns în sfârșit la Muzeul Louvre, un loc pe care l-am mitizat pe tot parcursul copilăriei, în care nu mi-aș fi imaginat vreodată că voi ajunge. Iarăși, ne-am răsfiat în grupuri mici. Mergeam entuziasmată cu o listă de picturi și sculpturi pe care doream să le văd în mână.

Mona Lisa a fost dezamăgitoare. Sala era plină ochi de oameni, așa că nu m-am putut apropia pe o rază mai mică de 10 metri de celebra pictură. Am renunțat la planul de a sta la coada infernală, și ne-am continuat drumul. Mi-am târât doi colegi pe toate coridoarele muzeului. Am absorbit „Moartea lui Marat”, „Psyche revived by Cupid's kiss”, „The turkish bath”, „La Jeune Martyre”, „Victoria înaripată”, și mii și mii de alte opere de artă.

Am onorat ultima noapte cu o cină la un restaurant japonez. Mâncarea a fost cu adevărat delicioasă.

Elevii participanți:

Cls. X I:
Dachin Andra
Dospinescu Miruna
Dospinescu Tudor
Iacob Diana
Radu Andra
Timofte Ana
Țeposu Vlad

Cls X E:
Ighiștorfean Anca
Șușu Miriam
Zafiu Andreea

Pofesori însoțitori:

Prof. Bunea Daniela
Prof. Negrea Cornelia-Stela

ÎNTÂLNIRE CU SCRITORII

-Timofte Ana, cls. a X-a I-

Nu toți purtăm arhicunoscutele nume de Eminescu, Arghezi sau Bacovia, însă talentul literar și o creativitate care așteaptă să transforme experiențele umile ale vieții în capodopere se află în mulți dintre noi. Creația poetică și literară este o modalitate de destindere bună pentru orice categorie de vârstă, un hobby care nu doar că aduce un mare plus pentru propria persoană, ci reușește de multe ori să încite și inimile celorlalți.

În cadrul „Taberei de creație și recreație” 2022 organizată de asociația Universul Prieteniei din Iași, participanții acesteia s-au reunit pe 26 august în biblioteca Colegiului Național „Gheorghe Lazăr” pentru a-și promova lucrările scrise. Tabăra este destinată scriitorilor din România care vor să intre într-un cerc literar și care, în principal își promovează creațiile publicate, uneori chiar în cadrul taberei. Astfel, în asociația Universul Prieteniei s-au adunat personalități marcante ale literaturii și culturii noastre, dar și entuziaști aspiranți către lumea creațiilor de valoare.

În cadrul fiecărei tabere (organizată anual în câte un alt județ) se tipărește câte un set de volume în care apar noile poezii/proze ale participanților. Astfel, scriitorii care ar fi putut să rămână în umbra nepopularității reușesc să se afirme și să-și vadă visul împlinit, iar an de an tabăra îi prezintă lumii atât pe debutanții taberei cât și pe... vechii prieteni.

La acest eveniment au fost invitați să participe și câțiva elevi ai colegiului interesați de domeniul literaturii.

În cele câteva ore în care încăperea s-a umplut de poezie, scriitorii și-au prezentat cele mai recente creații. Desfășurarea a fost generoasă, iar stilurile diferite de scris și variile teme abordate te puteau ține în suspans. Majoritatea participanților scriu poezie modernă inspirată de viața de zi cu zi, de priveliști impresionante sau de filozofie.

De asemenea, elevii prezenți au putut să demonstreze auditoriului calitățile lor literare, bucurându-se apoi de răspunsuri la multe întrebări. Aici sunt rezumate câteva dintre ele:

Considerați că stilul de scris propriu face parte din esența fiecăruia și vine natural, sau este mai degrabă ceva ce se schimbă continuu și face parte din procesul de experimentare?

Stilul este cu siguranță ceva propriu, care vine de la sine, chiar dacă el se poate schimba pe parcursul vieții. Încurajez, totuși, tinerii scriitori să încerce cât mai multe stiluri. Astfel, nu numai că le încarcă bagajul cultural și informațional, dar îi și ajută să se descopere mai mult pe sine.

Care sunt sursele dumneavoastră de inspirație? Există momente anume în care vă simțiți foarte creativ?

Sursele de inspirație se află pretutindeni în jurul nostru, nu pot spune că am o muză anume. Pofa de scris vine din orice. Probabil când sunt înconjurat de un peisaj frumos sau sunt cu o persoană foarte dragă, inspirația îmi vine mai repede. Tot așa, inspirația vine după alte lecturi. Fără citit nu există scris. Vă încurajez să citiți cât mai mult!

Ați simțit vreodată că puneți o parte prea mare din dvs în lucrările publicate? V-ați simțit vreodată vulnerabil?

Nu, deloc! Ideile pe care le scriem vor fi aceleași oricum, important este sub ce formă le transmitem!

După întâlnirea cu poeții, rafturile bibliotecii au rămas puțin mai bogate decât înainte, iar elevii au plecat și ei cu câteva cărți de poezii semnate de autori în mână. Astfel de evenimente nu pot decât să-ți deschidă apetitul pentru scris, să te încurajeze în a publica de câte ori ai ocazia și să faci din proză sau poezie o îndeletnicire de suflet.

Desen:
Dospinescu
Miruna,
cls. a X-a I

apusuri de vară-seară...

chipul ți-e bej de lumină-amurg de vară
când serile sunt calde, cu petale
amintiri rătăcindu-ți gândurile
și ne poartă împreună spre
nicăieri.
îți sunt atât de reci mâinile, îmi dau seama:
amintirea ta e tristă.
ți-e teamă de un soare obscur, translucid de o
energie nevie:
stea negurită, întristându-ți ochii de veșnicie.

Poezii: Loloiu Maia, clasa a
IX-a E

Desene: Timofte Ana, clasa a
X-a I

marea Universului...

sunt o omidă.
mijlocul pădurii pare un desen –
linii curbe, linii drepte,
linii vii,
frânte
îndoite sunt umbrele copacilor de infinit
în strălucire seacă de lună adormită în
miez de seară.
mijlocul pădurii pare un ocean –
marea de ceață îmi atinge tălpile
nisipul e melancolic...
de unde știu că sunt în mijlocul pădurii?
sunt o omidă
omizile pot călători –
este o superputere:
când vezi întreaga lume
doar stând.
doar într-un pantof.

ninsori de timp

astăzi ninge
cu fulgi de ață!
licurici celești pâlpaie
descosând giganții de praf
ce atârnav de-un cer închipuit
împletind ață neagră-n mări umbrite
conturând un Univers palid, ce se distruge,
plouând...
este iulie
și ninge!
cu fulgi din ața timpului....

Poezie: Loloiu Maia, clasa a IX-a E
Desen: Sasu Gabriela, clasa a XI-a F

îmbrățișare toamnătică

e ceață afară
orașul se ascunde în umbre
doar vagi felinare singuratice
își împrăștie lumina
calc peste frunze ruginite
le ascult chinul pe care mi-l împărtășesc țipând;
iar sufletul îmi îngheață în respirații tăiate.
te văd pe tine
din nimic; doar o siluetă apare deodată
să-mi șteargă lacrimile și să-mi sărute fruntea
în marea de necunoscut ce se ascunde
în ceață.

Poezie: Loloiu Maia, clasa a IX-a E
Desen: Iacob Diana, clasa a X-a I

Sucul beatitudinii

Există în mine o grădină,
Fusese inundată dar totul a fost sec de-un an;
Lumina licuricilor pierzândă, dispăream
Și eu odată cu ciupercile flămânde .
Mucegai s-a extins mai repede decât s-au născut
Noi larve cu stomacul gol, iar frigul sculptând
ceață,
Doar buruieni și spini au mai crescut, tot vrând
obsedant să se extindă și să iasă.

Însă azi a plouat, suc de beatitudine prelins

Pe piele rece, petale înflorinde
Cu soc în tulpini- simt rodie prin vene
Și rădăcini în fibrele corpului se cuprind,
Acum, în grădina ofilită, oglinda cerului din
nou se vede.

Cred că vindecarea e dulcele amar al verdului
primordial,

Unde sculptura ni se poate, într-un final,
Descompune și uni cu singurul spectacol real
Din scena de percepții prin ale cărei iluzii
fantasmic trecem.

Cred că oasele ca lemnul crud așteaptă
Voalul mușchiului de pădure împrejurul său;
Cred că sângele se-nvolbură și curge și apoi
mereu la fel se-ncheagă,
Dispersat sub pietre dure în pământul veșnic ud
sau în nămol.

Cred că buze în pepenele roșu-însiropate,
Ard să guste miere și nectar înveninat de alior;
Și că tremurânde corpuri vor fi încălzite când-a
lor măduva

În simbioză se va-mbrățișa cu-ncinși cărbuni de
către un intens sărut al firavelor zori.

Există grădini în toți, în care încercăm să creștem
viață,

Dar avem prea multe umbre-n noi,

Și-oglinzi ce eclipsează secetă și mucegai-

Avem cu toții în noi stele, dar cred că moartea va
fi soarele

Ce-ntr-un ritual final, va-mbălsăma gradina toată
cu-esența vieții și divinul, etern trai.

Poezie și fotografie:

Radu Andra, cls. a X-a I

Le soleil en éclipse

- Andra Radu, clasa a X-a I -

I'm Icarus

And you try to keep me on the ground,

Lower is safe and safer is better than the overwhelming freedom of an obsessive mind.

I'm Icarus

But I've always wanted to taste the sun.

Can you draw the line between altered perception and transcendental divine?

I'm Icarus

I am, I am, I am but why and when and who-

Let me die so I can understand it all after;

Forget what I was, remember my name and all I could've done if gods were true.

I'm Icarus

You've seen my wings, felt the fragile wax,

I've seen myself reflected, the daydream

Of a mortal infatuated with hopes and fire;

Isn't it godly to fly, even for a moment, at last?

I'm Icarus

And I'm already burning, already too close-

I breathe in death melting my lips, I breathe;

Swallowing sun, I sometimes miss the moon,

But my eyes are stars and I sink oblivious in each ephemeral eclipse.

Temporal asphyxiation

- Poezie și fotografie: Radu Andra, clasa a X-a I

You only end up numbing your senses trying to feel everything all the time,

I think there's a temporal sort of claustrophobia in all of us

When you're watching past, present, future spin around you, entwine-

As snowflakes swallowing you into their own storm of memories and hopes and distant laughter and heartbreaks echoed

Through a tunnel of seconds, minutes, moments whispering 'kid, you're on your own';

And you feel as if you're losing them all, you're losing control though you never even had it at all;

It's funny, I fear time draining me out as it passes right through my flesh,

I fear leaving behind so many things undone, unsaid,

Blood turning into statics craving to be fed intensity and rendezvous with the Void awaiting somewhere, for us all;

Any phobia is, in some sense, an obsession-

In some sense, I'm the mere fanatic of Temporal Asphyxiation

As a deity with some twisted, invisible form,

Clawing it's way out of our bodies hiding terrified, insignificant souls.

I'm afraid of forgetting, I'm scared of not seeing everything in perspective as it truly were

I'm afraid of waking up one day, not remembering how time feels on my skin anymore.

m-am sărutat cu iubirea azi-noapte

- Dachin Andra, clasa a X-a I -

azi-noapte am visat că ne împleteam, ne unificam, ne modelam într-o sculptură hedonistă
mă gândesc la simbioză de fiecare dată când îmi porți grijă,
sunt iubire și uragan și ploaie
în vise îmi apari ca o zeiță a iubirii și a tot ce sunt eu.

te-am atins delicat, tu m-ai atins fraged,
am făcut schimb de atmosfere,
inima mea a devenit o epavă, iar tu m-ai luat în barca ta de salvare;
tu ești cea care a învățat stelele cum să zboare
mi-ai dăruit-o mie pe cea cu mireasma ta,
mi-ai pictat un tablou în minte care vorbește ca tine
și mi-a șoptit destine clandestine.

m-am sărutat cu iubirea azi-noapte.
mi-a vindecat rănilor, dar m-a consumat în schimb,
m-a sărutat și ți-a capturat zâmbetul în sufletul meu
i-am spus că nu am nevoie de un alt cutremur în mine
am rugat-o să nu devin o povară din nou.

Grafică: Iacob Diana, clasa a
X-a I

Dospinescu Miruna,
cls. a X-a I

Dachin
Andra,
cls. a X-a I

Denisov Anda, cls. a X-a D
Dospinescu Miruna, cls. a X-a I

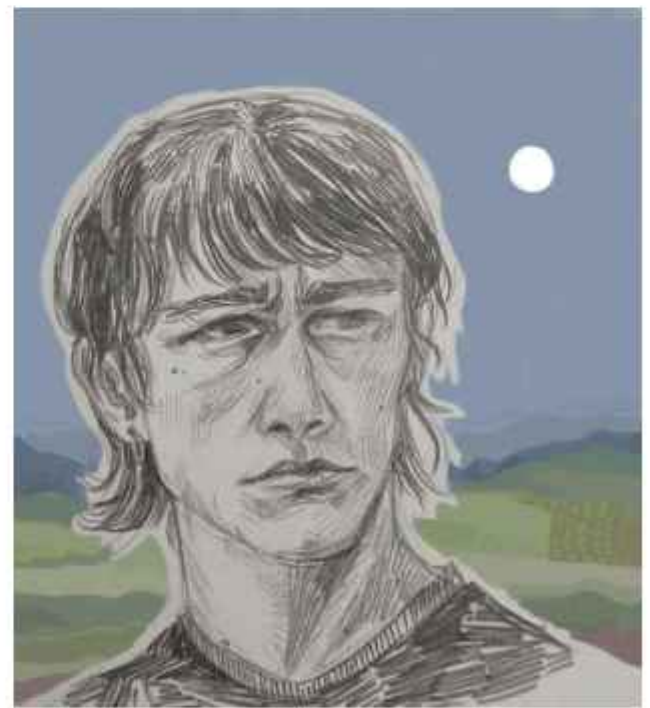

Denisov Anda, cls. a
X-a D

Brot Ștefania, cls. a
IX-a I

Dospinescu Miruna, cls. a X-a I

Iacob Diana,
clsasa a X-a I

Timofte Ana,
clsasa a X-a I

Timofte Ana,
clsasa a X-a I

Foi albe

Deschid o carte ce are doar foi albe
Și vad în ea desene printre rânduri nescrise,
Cu fondul prea deschis încât cred ca sunt vise.

Deschid acum o carte ce nu are foi albe
Și vad în ea cuvinte triste printre rânduri scrise,
Cu fondul foarte închis încât mă trezesc din vis.

Neliniște

Ca un cadavru ce cutreiera pământul,
Căutând un loc de pace,
Dar găsindu-și mormântul,
Așa speră și ochii mei plini de lacrimi și durere,
Să găsească alinare și să scape de ele.

Ca un suflet fără corp ce doar privește cerul,
Căutând un sens al vieții,
Dar găsind numai misterul,
Așa speră și trupul meu, dar neînsuflețit,
Să-și regăsească drumul chiar dacă a obosit.

Niță Delia, clasa a X-a A

Călătoria Virtuală

-Nan Iris, clasa a XI-a E-

Migrația virtuală reprezintă fenomenul prin care un individ își transpune întreaga viață, alături de opinii și interacțiuni, în mediul virtual. Practic, „viața” pe care acesta și-o construiește în cadrul aplicațiilor din această realitate paralelă devine mult mai interesantă decât viața pe care o are cu adevărat. Astfel, persoana suferă o migrație totală în acest mediu din care nu poate sau nu vrea să iasă. Confortul oferit de mediul online este unul imaginar, unul pe care persoana îl preferă în favoarea grijilor cotidiene.

Avansul tehnologiei este un lucru extrem de important, de la care pornesc alte progrese în diferite domenii, progrese care salvează vieți sau ni le ușurează. Totuși, măsura în care oamenii apelează la tehnologie, respectiv aspectele ei negative sunt îngrijorătoare. Timpul și atenția excesivă pe care le acordăm mediului acesta ajunge să nu mai fie în favoarea noastră și ne poate afecta negativ.

Funcția originală a telefonului mobil și, ulterior, a rețelelor sociale, a fost comunicarea. În zilele noastre, orice om, de orice vârstă, are în permanență în apropierea lui un telefon mobil pentru a fi contactat de cei din jur. Totuși, există momente în care atunci când suntem cu prietenii, când așteptăm la anumite cozi sau pur și simplu ne plimbăm, scoatem telefonul și „migrăm” în mediul online. Este posibil să vedem un videoclip cu anumite activități sau persoane, sau să citim o știre despre un eveniment total paralel cu viața noastră și să ne transpunem în ceea ce vedem, deconectându-ne de activitățile pe care intenționăm să le practicăm.

Deși aparent inofensive, utilizarea excesivă a tehnologiei și migrarea în mediul virtual pot avea repercusiuni grave în viața unui individ. În primul rând, este vorba de afecțiuni la nivel psihic și emoțional. Fiind conectat doar la un mediu inexistent, persoana pierde din abilitatea de a crea conexiuni cu cei din jur, de a lega prietenii și relații sănătoase sau de a lua parte la evenimente interpersonale, care ar putea rezulta în amintiri frumoase cu cei dragi. Astfel, se nasc frustrarea și dezamăgirea care duc spre nevoia de a găsi o scăpare din aceste sentimente. Individul se reîntoarce la mediul virtual, în care își poate crea orice „realitate” dorește. Inevitabil, se creează un cerc vicios care este greu de întrerupt. În al doilea rând, urmarea unor afecțiuni fizice este extrem de probabilă. Radiațiile emise de telefoanele mobile, calculatoare sau tablete conduc la insomnie, care aduce tulburări în viața de zi-cu-zi a oamenilor. Aceștia își pierd concentrarea din cauza lipsei de energie și le este greu să dea randament la școală, locul de muncă sau orice activitate pe care, înainte, o puteau desfășura cu ușurință.

Cei mai afectați de influența migrației virtuale sunt copiii și tinerii, deoarece aceștia au fost expuși la telefoane, televizor și calculator de mici. Petrecerea majorității timpului în mediul virtual le afectează creșterea și maturizarea corespunzătoare. Ei dezvoltă o oarecare dependență de acestea, ele intrând în comportamentul lor involuntar și este bine cunoscut faptul că rutinele de acest tip sunt greu de întrerupt.

Miștile impresionabile ale tinerilor preiau, de multe ori fără voia lor, comportamentele celor din mediul virtual, care nu sunt întotdeauna unele adecvate. În cele din urmă, timpul petrecut în fața unui astfel de dispozitiv afectează creativitatea, puterea de concentrare și abilitatea de comunicare față în față.

Când vine vorba de responsabilitate, este la latitudinea noastră să controlăm trecerea dintr-un mediu în altul. Este important să menținem un echilibru între timpul petrecut singuri sau cu cei dragi și cel petrecut în prezența mediului virtual. Este, de asemenea, responsabilitatea noastră să distingem între ce este „bine sau rău” în mediul online și să alegem doar ceea ce este benefic nouă.

Timofte Ana, cls. a X-a I

Homo Virtualis...

- Pop – Drăguț Sebastian, clasa a XI-a E -

Migrația virtuală e o realitate a zilelor noastre și probabil că în viitor va reprezenta un mod de existență. Pentru unii dintre noi, care au limitat interacțiunea cu dispozitivele electronice și care au avut în familie parte de educație în acest sens, pare de neconceput.

Întrebarea firească e: cum poate fi preferată realitatea virtuală a plimbărilor în natură, a ieșirilor în oraș cu prietenii? E o întrebare retorică pentru că și prietenii și-au creat rădăcini adânci în universul virtual care construiește lumi posibile, fascinante în câteva secunde, și-au transferat parcă propria conștiință în mediul digital, devenind un homo deus care domină și cucerește, fără să înțeleagă faptul că e la rândul său dominat și cucerit.

Realitatea virtuală răspunde dorințelor noastre imediate și creează unei persoane iluzia că e înțeleasă, că dorințele îi sunt anticipate. O căutare pe internet atrage după sine postări similare automat, aducând pe pagina unei persoane de Facebook sau de Instagram alte informații legate de aspectul căutat anterior și în felul acesta omul e convins să se conecteze mai des și pe un timp mai îndelungat la această realitate artificială.

Pentru tânăra generație impactul psihologic negativ e indiscutabil, căci anxietatea, izolarea, izburcirile violente, aparent inexplicabile, își au rădăcini adânci în această formă de prizonierat. Până și în pauze, colegii nu-și mai vorbesc, nu-și mai împărtășesc năzbâtiile, ci navighează pe pagina lor de Instagram sau TikTok și-și trimit reciproc postări cu aspecte amuzante, uneori stupide, realizate de alții.

Cei care resping această realitate sunt considerați anacronici, desueți, cu mentalități învechite, incapabili să se adapteze noutății. Numai că foarte puțini analizează de fapt acest tip de noutate...omul a creat o inteligență care e capabilă să-i copieze tiparul mental, să-i anticipeze dorințele și să-l subjuge tocmai pomind de la acestea. Îi creează omului iluzia libertății și-l prinde în cușca șobolanului, inducându-i, în cele din urmă, convingerea că realitatea virtuală e singura în care merită să trăiască.

Vom ajunge să imităm probabil gesturile și comportamentul omului bionic pe care lumea artificială îl promovează, să ne însușim tipare comportamentale ale unor avatari din jocurile virtuale. Partea noastră sensibilă va fi un soi de călcâi al lui Ahile pe care o vom reprima. Printre oameni vom fi noi și dispozitivul nostru electronic, în familie, vom fi noi și dispozitivul nostru electronic, precum părțile unei monede.

Migrația Virtuală

- Palcu Teodora, clasa a XI-a E -

Migrația virtuală este una dintre cele mai mari problemele cu care societatea contemporană se confruntă. Apărând inițial în cadrul adolescenților japonezi, sindromul hikikomori a luat amploare, extinzându-se.

S-a constatat că modernizarea tehnologiei a determinat răspândirea alertă a fenomenului de migrație virtuală devenind o manifestare îngrijorătoare pentru care ar trebui luate măsuri urgente.

În ultima vreme se observă o tendință generală de a petrece tot mai mult timp în mediul virtual, fapt care își pune amprenta la nivel psihologic. Acest lucru determină aprecierea interacțiunilor virtuale în detrimentul celor din viața reală. Deși inițial a reprezentat o modalitate prin care lumea se deconecta de agitația cotidiană, tehnologia a devenit în scurt timp o adevărată „realitate”, creând dependență în rândul multor persoane. Diferența dintre prezentarea sindromului hikikomori de către psihiatrul Florin Tudose în cardul Ziarului Evenimentul Zilei și manifestările acestuia în zilele noastre este faptul că în prezent nu afectează doar adolescenții, ci și persoane din alte categorii de vârstă. Singura modalitate de a opri acest fenomen înainte să devină ireversibil pentru mulți indivizi este o educație corespunzătoare și implicarea acestora în diverse activități sociale.

Consecințele utilizării tehnologiei nu trebuie eliminate complet cât timp acestea nu duc la manifestări extreme, care ne pun în pericol calitatea vieții. Tendința omenirii de a-și ușura traiul cu ajutorul tehnologiei nu ar trebui privită în totalitate ca un lucru dăunător, deoarece face parte din cursul firesc al vieții. Cu toate acestea, desfășurarea a tot mai multor activități în mediul online, în locul celor din viața reală, și normalizarea acestora va avea urmări grave. Spre exemplu, Meta Verse-ul, o platformă care are ca scop crearea unei lumi virtuale, facilitează răspândirea și agravarea acestor probleme. Oamenii trebuie informați cu privire la consecințele utilizării excesive a tehnologiei și dependența dezvoltată de aceasta în mod inconștient.

Migrația virtuală este un sindrom extrem, datorat utilizării excesive a tehnologiei, care determină oamenii să se izoleze în lumea virtuală, pierzând astfel contactul cu realitatea.

Sasu Gabriela, clasa a XI-a F

25 ianuarie 2023,
Sibiu

Draga mea,

Îți scriu ție, în acest ceas târziu, cu gândul la ultima dată când privirile ni s-au intersectat.

Au trecut veacuri întregi, deși, poate, e doar un fragment minuscul din creația cosmică a ceea ce e timpul, de când nu ți-am simțit dorul ca până acum. Se spune că iubirea orbește și pitește auzul de ceea ce e adevărat, dar eu mereu știam că mă arunc în acest tărâm necunoscut cu încredere. Deși mintea îmi spune că nu pot reuși în dragoste, fără a-mi deschide sufletul, chiar ea mă ține legat cu îndoieli și distrageri, cerându-mi, cu disperare, mai mult timp. Dar nu, e prea târziu, căci însăși această iubire pentru tine a ocupat un loc înăuntrul meu, fără să simți vreo pierdere. Totuși, nu înțeleg, de ce dragostea, asemenea ploii, nu poate alege iarba pe care cade. Această ceartă, una interioară, și totuși, aproape invizibilă pentru restul, duce la iubire, dar acesteia îi lipsește ceva ... Căci o parte din mine știe că iubirea adevărată nu se uită și unei ființe ca tine, o inimă pură, nu i se poate porunci. Această sete de a afla ce înseamnă iubirea, rareori, îmi împărtășește secretele ei. Aflu, pe zi ce trece, că a iubi pe cineva, înseamnă a te vedea pe tine în alții și a fi încântat de această privire. Cu o altă ocazie, aflu că unui îndrăgostit, gândurile îi vorbesc cu un alt glas când îi tac buzele. Și totuși, există nopți tulbure, când mintea-mi joacă feste, și te văd pe tine împlinit, dar ... fără mine. De fiecare dată, când mă apropii de tine, simt o forță tot mai mare care ne desparte. Și văd cu inima mea că tu ... nu simți nimic pentru unul ca mine.

Așadar, nu mai pierd vremea ... îmi iau șevaletul cu mine să pictez noi orizonturi, poate niște munți falnici, care au văzut toată lumea, sau poate o pădure ruginie, plină de nostalgie și nuanțe ale vieții. Un lucru e sigur că am învățat: în dragoste, prima lecție este să nu uiți niciodată. Adio ...

Al tău pe vecie, deși, poate într-un timp de mult apus,
Darian

Autor: Darian Dobrotă, clasa a IX-a I
Grafică: Sasu Gabriela, clasa a XI-a F

From the summer of red hair

Scents of ripening bodies heavy in the air,
Echoes of laughter and doe eye confessions,
Everything is sticky-sweet except the acidic
bitterness
Of a copper, empty, symbolism of existence
And consciousness dissecting esoteric dreams.

Lush flora blooming over caskets of the past,
One day we'll hold cemeteries but for now we're
growing plants,
And healing tastes ambrosial when it's done sub
rosa
Although we've almost spilled so many secrets
each time our gazes met.

Nihil sub solem novum, our shells translucent
under full Moon,
But what rarities did you expect to see?
Besides hollow philosophies and feverish dreams
Questioning Gods or outliving them by any means.

Carpe diem- vivamus, moriendum est- we live
by ancient words,

As death reflects in our eyes with both allure
and fright

When it doesn't haunt us through our stains at
night;

But in mornings we wash our pomegranate
lips,

Impeccable clothes and cloying skins yearning
to be touched

By the honey of august rain and ethereal youth.

Poezie: Radu Andra, clasa a X-a I
Grafică: Iacob Diana, clasa a X-a I

Colecționez speranțe goale ca să fac parfum

Și mă stropesc cu el în fiecare seară, îl consum
Flămândă de natura sa dumnezeiască, oarecum,
Însetată, tânjind macabru după-acel iluzoriu, alb postum
Țesut din vise spulberate, acum sau în curând, scăldate într-un delirium;

Și încerc să înțeleg de ce instinctul poate semăna atât de mult cu profeție
Și cum pot numi ceva ce mi-a scăpat din umbră poezie,
Ceva picurat haotic, îngălbenit de-atâta așteptare, pe-o hârtie-
Aș vrea să înțeleg cum aș trăi fără a face parfum din dulce, iluzorie, amară fantezie,

Dintr-o perpetuă visare.

Poezie și fotografii: Radu Andra, clasa a X-a I

O colecție a iubirii – portocale stoarse și coji de clementine

- Radu Andra, clasa a X-a I -

„Iar seara, durduli și-n pielea groasă,
Scăpați de haine ca de o tortură,
Să facem baie într-o portocală
Coaptă de-amor, cu vorbe dulci în gură.” – fragment din *Cântec naiv*, de Emil Brumaru

„Depart, într-o țară caldă
Cu portocali și cu lămâi,
Ne vom compune înc-odată
Tu cel dintâi, eu cea dintâi.” – fragment din *Depart*, de Mioara Anastasiu

„Dansează sângeriu pe buzele mele
Rubinul sărutării tale.
Parfumul florilor de portocal
Mă poartă într-o melancolie fragilă
Printre lacrimi care îți plâng
Somnul chinuit și angoasele portocalii...
Am tăiat o portocală în două,
A curs sânge...
Am sperat că se va opri.
Am vrut să-mi deghizez iubirea
În superficialitate,
A curs mult sânge...”

Mă scufund într-o apă
Botezată de mici rubine
Care înfloresc peste nuferii mov...

Am sărutat în vis un crin
Care mi-a adus nemurirea,
Am ilustrat cu petale de sânge
Antologia sentimentelor
Izolate de iubire.
Am tăiat o portocală în două,
A curs sânge...” – *Portocale și sânge*, de Țăranu Anca-Lavinia

Potrivit mitologiei grecești, „mere de aur” au fost oferite la căsătoria dintre Zeus și Hera (Jupiter și Juno pentru romani), fructe ce se consideră acum a fi de fapt portocale, teorie ce nuanțează simbolul fertilității și al inocenței regăsite în imaginea portocalelor. Originea lor e în China, unde portocalul cunoscut de noi astăzi a fost creat prin încrucișarea unei specii de mandarin cu pomelo, iar clementinele prin încrucișarea portocalelor dulci cu mandarine. Ajunse în Europa, portocalele și clementinele au devenit tot mai mult cultivate, stârnind pasiuni în cadrul nobililor, născându-se astfel o întreagă modă a oranjeriilor regale.

"I'll offer you a slice of this blue tangerine and pretend it's not a piece of intimacy. And if you want more, feel free; it'll prove you like my company." – **fragment anonim**

"When I lived in the mountains,
I thought the same color meant the same taste.
Tangerines, oranges and the sun. Citrus.

When I saw my great-grandmother peel a tangerine with her bare hands
while men used knives for oranges, she became God.
I imagined what she could do with the sun." – **fragment din Yasica, Puerto Plata , de JP Infante**

"She peels an orange, separates it in perfect halves, and gives one of them to me. If I could wear it like a friendship bracelet, I would. Instead I swallow it section by section and tell myself it means even more this way. To chew and to swallow in silence here with her. To taste the same thing in the same moment." – **fragment din We Are Okay, de Nina LaCour**

"I peel oranges neatly.
The sections come apart cleanly, perfectly in my hands.

When Emily peels an orange, she tears holes in it.
Juice squirts in all directions.

"Kate," she says, "I don't know how you do it!"

Emily is my best friend.
I hope she never learns how to peel oranges." – **Oranges, de Jean Little**

Un val al asocierii portocalelor și clementinelor cu iubirea învâluie tot mai mult **arta contemporană**. Tendințele estetice moderne orbitează în jurul frumuseții cotidianului. Se zărește astfel o tandrețe aparte, o simplă, subtilă intimitate în decojirea unei portocale ori a unei clementine. Decojirea fructului dulce-amar se pare că simbolizează în subconștient dezvăluirea vulnerabilității proprii. Separarea fiecărei bucăți și împărțirea sucului acid și croiește astfel drumul de la buze însirocate la versuri despre frumusețea vieții și bucuria micilor gesturi.

„Une orange sur la table
Ta robe sur le tapis
Et toi dans mon lit
Doux présent du présent
Fraîcheur de la nuit
Chaleur de ma vie” – **Alicante, de Jacques Prevert**

“At lunchtime I bought a huge orange—
The size of it made us all laugh.
I peeled it and shared it with Robert and Dave—
They got quarters and I had a half.

And that orange, it made me so happy,
As ordinary things often do
Just lately. The shopping. A walk in the park.
This is peace and contentment. It’s new.

The rest of the day was quite easy.
I did all the jobs on my list
And enjoyed them and had some time over.
I love you. I’m glad I exist.” – **The Orange, de Wendy Cope**

“There are boxes of clementines
in the kitchen and the thing is that
I love you again. The thing is that
I love what orange tastes like so
I eat too much of it and end up sick.
Last year, I brought up questions
about mending after loss
and all orange could bring was
eye spasms and stomach aches.
But now the only pain left is left
in rinds, and there are plenty of ways
to remove it from the heart.
I won’t do it, though. Instead, I will
mock the break with more breaking
and eat all the clementines again.
I only say “again” because
I don’t know how to say
I never stopped.” – **The side effects of eating too many clementines, de Alessia Di Cesare**

În **Spania**, expresia „mi media naranja” („jumătatea mea de portocală”) este folosită des de cupluri, jumătățile de portocală fiind o metaforă a sufletelor pereche. În **Vietnam** se ofereau pe vremuri portocale tinerelor cupluri, iar în **China antică**, un dar de portocale oferit fetelor tinere echivala cu o cerere în căsătorie. **Chinezii** consideră portocala un fruct norocos, iar traducerea numelui său din chineză ar fi prosperitate și noroc. În **Italia**, a fost stabilit un festival în care participanții se bat cu portocale cât mai coapte și zemoase.

De asemenea, portocaliul în sine poartă în artă o serie de simboluri. Fiind la granița dintre galben și roșu, portocaliul este cea mai actinică dintre culori. O semnificație principală a culorii portocaliu este echilibrul dintre spirit și libido care dacă se spulberă, se poate metamorfoza ori într-un intens auriu divin, reprezentând revelația sau mai degrabă iluzia grandioasă a iubirii divine, ori într-un roșu sângerieu vivid, reprezentând emblema ispitei desfrâului carnal. Acest echilibru este însă atât de fragil, încât portocaliul ajunge să fie asociat și cu haosul și luxura.

Soarele era și el, o portocală

Timofte Ana, cls. a X-a I

"In the fifth month,
When orange-trees
Fill all the world with scent,
I think of the sleeve
Of a girl who loved me." – **An Orange Sleeve, de Nari-hira**

"I want to share an orange with you. Split it down the middle, pull it apart piece by piece. Let the scent surround us, the color filling the room with a sense if bright. To say this is to say that I want to share with you. Every movement, every breath, I want to be intertwined with your very being. But that's so much, isn't it? I can't say I would fall down dead for you, bruise my knees praying to you for reasons wretched and divine? To be so obscene, would be such a nightmare. But it would all be true. I can't say it, I am still bound, so instead, I hand you orange and say "Would you like to share?" - **extras din Intimitate, de Sam Sifton**

"Thinking about the poems about peeling clementines for people and how Clementia is the name of a Roman goddess of forgiveness. Love as an offering; this act says "forgive me, I love you". " - **extras dintr-o postare anonimă**

Cut one, the lace of acid
rushes out, spills over your hands.
You lick them, manners don't come into it.
Orange. The first word you have heard that day
enters your mind. Everybody then
does what he or she wants; breakfast is casual.
Slices, quarters, halves, or the whole hand
holding an orange ball like the morning sun

on a day of soft wind and no clouds
which it so often is. "Oh, I always
want to live like this,
flying up out of the furrows of sleep,

fresh from water and its sheer excitement,
felled as though by a miracle
at this first sharp taste of the day!"
You're shouting, but no one is surprised.

Here, there, everywhere on the earth
thousands are rising and shouting with you,
even those who are utterly silent, absorbed,
their mouths filled with such sweetness. " - **Oranges, de Mary Oliver**

Data viitoare când sunteți la serviciu sau la școală și aveți o gustare ca o mandarină, te rog pune-o în palmă și privește-o într-un mod care să facă mandarina reală. Nu ai nevoie de mult timp pentru a face asta, doar două sau trei secunde. Privind-o, poți vedea un copac frumos, o floare, soarele și ploaia și poți vedea un fruct minuscul formându-se. Poți vedea continuarea soarelui și a ploii și transformarea fructului mic în mandarina complet dezvoltată din mână. Poți vedea cum se schimbă culoarea de la verde la portocaliu și poți vedea cum se coace și se îndulcește.

Privind în acest fel o mandarină, vei vedea că totul în cosmos este în ea - soarele, ploaia, norii, copacii, frunzele, totul. Curățând mandarina, mirosind-o și gustând-o, poți fi fericit.

– **Meditația mandarinei, Thich Nhat Hanh**

Colecția iubirii strecurată prin portocale scoarse și coji de clementine e doar un moment de reculegere în care simplitatea intimității e evidențiată mai mult ca de obicei și, așternută în versuri în fața fiecărui citator, are ca rol încurajarea exprimării sentimentelor prin cele mai banale (dar frumoase) gesturi cotidiene. Există o infinitate de moduri prin care spunem că iubim, ce contează e doar să o facem, oricât de mult putem.

Rezultatele liceenilor la olimpiade și concursuri școlare

Olimpiada Națională de Fizică, etapa județeană

Clasa a IX-a

- VasIU Luca Mihai – PREMIUL I, medalie de AUR
- Băcilă Ioan-Tudor – PREMIUL II, medalie de AUR
- Bratu-Sonea Fabian Ioan – MENȚIUNE, medalie de ARGINT

Clasa a X-a

- Bischin Ioan Daniel – PREMIUL I, medalie de AUR
- Țeposu Vlad – PREMIUL III, medalie de ARGINT
- Radu Andra Anița – MENȚIUNE, medalie de ARGINT
- Budrala David Dumitru – MENȚIUNE, medalie de ARGINT
- Timofte Ana – MENȚIUNE, medalie de BRONZ

Clasa a XI-a

- Beatrice Cristea Corina – PREMIUL I, medalie de AUR
- Buta Pavel – PREMIUL III, diploma de onoare

Clasa a XII-a

- Oleksik Vlad Andrei – PREMIUL I, medalie de AUR
- Băcilă Maria Roxana – MENȚIUNE, diploma de onoare

Olimpiada Națională de Chimie, etapa județeană

Clasa a XII-a

- Ghiuri Răzvan – PREMIUL I

Olimpiada Națională de Engleză, etapa județeană

Clasa a IX-a

- Bostan-Dinescu Nicholas-David – PREMIUL III
- Fleseriu Ioana-Alicia – PREMIUL III
- Milea Matei-Stefan – MENȚIUNE
- Stan Miriam – MENȚIUNE

Clasa a X-a

- Iacob Diana Ștefania – PREMIUL II
- Drăghită Sara Maria – PREMIUL III
- Radu Andra Anița – MENȚIUNE

Clasa a XI-a

- Georgescu Cătălina – PREMIUL I
- Mihăilă Maria-Alessia – PREMIUL I
- Buda Ioan – PREMIUL II
- Popa Tudor-David – PREMIUL III
- Coșa Alexandru-Marian - MENȚIUNE
- Nan Iris-Maria – MENȚIUNE
- Turcu Darius-Mihai – MENȚIUNE

Clasa a XII-a

- Opreșiu Raul-Florian – PREMIUL I

Olimpiada Națională de Limba și Literatură Română, etapa județeană

Clasa a IX-a

- Loloiu Maia Daniela – PREMIUL II

Clasa a X-a

- Dospinescu Miruna – PREMIUL I

Clasa a XI-a

- Șlarcu Ioana – PREMIUL III

Clasa a XII-a

- Mirișan Mara – PREMIUL III

Olimpiada de Lectură ca Abilitate de Viață, etapa județeană

Clasa a IX-a

- Pîndaru Ioana – MENȚIUNE

Clasa a X-a

- Dima Teodora – PREMIUL II

Clasa a XII-a

- Datcu Andrei – PREMIUL II

Olimpiada Națională de Lingvistică, etapa județeană

Clasa a X-a

- Nistor David – PREMIUL I
- Iacob Diana Ștefania – PREMIUL II

Clasa a XI-a

- Tucă Denisa Daniela – MENȚIUNE

Olimpiada Națională de Matematică, etapa județeană

Clasa a X-a

- Bischin Daniel – PREMIUL I
- Timofte Ana – PREMIUL II

Clasa a XI-a

- Cristea Beatrice – PREMIUL I

Clasa a XII-a

- Aron Darius – PREMIUL I
- Aron Bogdan – PREMIUL II
- Oleksik Vlad – PREMIUL III

Olimpiada Națională de Informatică, etapa județeană

Clasa a IX-a

Teodorescu Sabin – MENȚIUNE

Clasa a X-a

Bischin Ioan-Daniel – PREMIUL I
Iacob Diana Ștefania – PREMIUL II
Timofte Ana – MENȚIUNE

Clasa a XI-a

Turcu Darius – PREMIUL II

Isan Victor – PREMIUL III

Tuca Denisa – MENȚIUNE

Clasa a XII-a

Oleksik Vlad-Andrei – PREMIUL II

Sas Andrei – PREMIUL III

Aron Bogdan Ștefan – MENȚIUNE

Aron Darius Ioan – MENȚIUNE

Mozacu Ștefania-Cristina – MENȚIUNE

Olimpiada Națională de Biologie, etapa județeană

Clasa a XI-a

- Popa Irina Elena – PREMIUL II

Clasa a XII-a

- Mirișan Mara – PREMIUL I

Olimpiada de Științe ale Pământului, etapa județeană

- Popa Irina Elena (clasa a X-a) – PREMIUL I
- Cristea Beatrice Corina (clasa a XI-a) – PREMIUL II
- Vasiu Luca Mihai (clasa a IX-a) – PREMIUL III

Olimpiada Națională de Geografie, etapa județeană

Clasa a XI-a

- Buda Ioan – PREMIUL I
- Sugeac Tudor – PREMIUL II

Olimpiada Națională de Religie Ortodoxă etapa județeană

- Loloiu Maia (clasa a IX-a) – PREMIUL I

Olimpiada de Cultură și Spiritualitate, etapa județeană

- Loloiu Maia (clasa a IX-a) – PREMIUL I

Olimpiada Națională a Sportului Școlar

Șah: Sebastian Pâslaru (clasa a X-a) – PREMIUL II

Baschet fete: Bogdan Nicol, Sava Carmina, Kadar Beatrice, Iorga Ania, Demian Ana Maria, Turcu Gabriela, Săvoiu Adina, Șebu Luana, Fleșeriu Alicia, Floricioiu Angelia – PREMIUL I

Volei băieți: Lupe Horațiu Constantin, Oancea Paul, Greavu Horia Ștefan, Chițoiu Robert Adrian, Voina Bogdan Ioan, Ilinescu Ioan Sorin, Ruja Eduard Ropotă Alexandru, Popa Cezar Ștefan, Sandu Andrei Gabriel, Buta Eduard, Teașcu Ioan Alexandru – PREMIUL III

Tenis de masă: Sandu Andrei (clasa a XI-a) – PREMIUL III

Concursul Național de Matematică Aplicată „Adolf Haimovici”, etapa județeană

Clasa a IX-a

- Veștemean Horațiu – PREMIUL I
- Rusu Ștefania Elena – PREMIUL II
- Nedelcu Tudor – MENȚIUNE
- Șerbu Răzvan – MENȚIUNE

Clasa a XI-a

- Apolzan Teodora – MENȚIUNE
- Stoinea Dragoș – MENȚIUNE

Clasa a XII-a

- Barna Răzvan – PREMIUL I

Concursul „Istorie și Societate în Dimensiune Virtuală”

- Cristea Beatrice Corina – calificată la etapa națională

Concursul „Speak Out”

Secțiunea de scriere creativă

Clasele IX – X

- Cloțan Mara-Elena (clasa a X-a) – PREMIUL II
- Șuşu Adelina Miriam (clasa a X-a) – MENȚIUNE

Clasele XI – XII

- Drăghiciu Carla (clasa a XI-a) – PREMIUL II
- Nan Iris Maria (clasa a XI-a) – MENȚIUNE
- Georgescu Cătălina (clasa a XI-a) – MENȚIUNE

Secțiunea de monolog (etapa județeană)

Clasele IX – X

- Iorga Ania-Elina (clasa a X-a) – PREMIUL II
- VasIU Luca-Mihai (clasa a IX-a) – PREMIUL III

Clasele XI – XII

- Marca Alecsia Maria (clasa a XI-a) – PREMIUL III

Concursul „Public Speaking”

Grupa de vârstă 12-15 ani – etapa județeană

- Loloiu Maia (clasa a IX-a) – PREMIUL I
- Rusu Ștefania-Teodora (clasa a IX-a) – PREMIUL I

Grupa de vârstă 16-20 ani

Greco Daria Andreea (clasa a XI-)

- PREMIUL III (etapa județeană)
- PREMIUL I (etapa semifinală a naționalei)
- LOCUL 5 (etapa națională)

Susținută de prof. Bega Alexandra și prof. Brie Laura

Concursul „Gheorghe Lazăr”

Clasa a IX-a

- Ludoșan Darius-Vasile – PREMIUL III

Clasa a X-a

- Bischin Ioan Daniel – PREMIUL I
- Săulescu Valentin – MENȚIUNE

Clasa a XI-a

- Cristea Beatrice Corina – PREMIUL I
- Bozdog Andrei – PREMIUL II
- Buta Pavel – MENȚIUNE
- Burghilea Alexandra-Maria – MENȚIUNE

Clasa a XII-a

- Aron Darius-Ioan – PREMIUL I
- Oleksik Vlad – PREMIUL III
- Aron Bogdan-Ștefan – MENȚIUNE

Concursul PROSOFT@NT

Proba de pagini web

- Marin Matei (clasa a XI-a) – PREMIUL II

Proba de matematică

- Cristea Beatrice (clasa a XI-a) – PREMIUL III
- Bischin Daniel (clasa a X-a) – MENȚIUNE

Concursul European „Built with Bits”

Proiect nominalizat cu „Best BWB CHI COLLABORATION” din care au făcut parte: Matei Marin, Călin Morariu, Luca Manea, Denisa Tucă, Pavel Buta, Diana Ghișoiu, Vlad Hâmbășan, Tudor Terian, Beatrice Cristea, Tudor Oprean, alături de prof. Monica Oancea

Concursul de roboți mobili – powered by Marquardt

- PREMIUL I – Echipa Veloce: Buta Pavel, Cristea Betrice, Ghișoiu Diana Ștefania, Hâmbășan Vlad, Morariu Tudor Călin (clasa a XI-a); coordonați de prof. Oancea Monica
- PREMIUL II – Echipa Hexbots: Băcilă Raul, Milea Matei, Rusu Robert, Voloșiniuc Adrian (clasa a IX-a); coordonați de prof. Popescu Carmen

